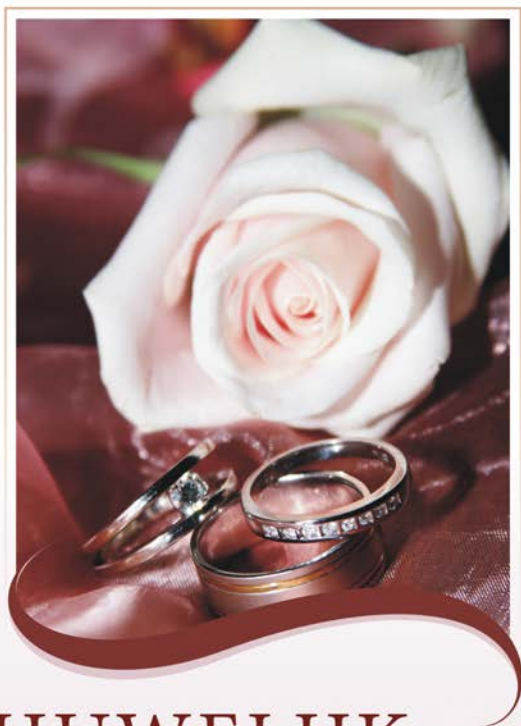

HUWELIJK EN GEZIN IN DE ISLAM

Osman Nûri TOPBAŞ

Istanbul / 1446 ah. - 2025 ce.

IUR PRESS

Islamic University of Applied Sciences Rotterdam

Bergsingel 135, 3037 GC Rotterdam

T: +31 (0)10 485 47 21

F: +31 (0)10 484 31 47

E: info@iur.nl; info@iurpress.nl

I: www.iurpress.nl

© Erkam Publications - Istanbul: 2025 / 1446 H

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel gedeelte van deze
publicatie mag worden verveelvoudigd.

Eerste druk in 2025

Vertaald door: Vertaalcommissie IUASR

ISBN: 978-94-91898-46-4

Druk en Samenstelling:

Erkam Publications

Ikitelli O.S.B. Mah. Atatürk Bulvarı, Haseyad 1. Kısım

No: 60/3-C Başakşehir, İstanbul, Türkiye

Tel: +90 212 671-0700 pbx

HUWELIJK EN GEZIN IN DE ISLAM

Osman Nûri TOPBAŞ

IUR PRESS

VOORWOORD

Alle lof komt toe aan Allah (swt), die de mensheid schiep uit een man en een vrouw en onze harten opende voor de liefde van de goddelijke majesteit.

En vrede en zegeningen zij met onze uitstekende gids profeet Mohammed (vzmh), die onze harten voorbereidde op de liefde van Allah (swt) de Almachtige en het meest perfecte en ideale voorbeeld van familieleven leefde.

Er is zeker liefde in de schepping van alle wezens.

Voor de schepping van de werelden was Allah de Almachtige “*een verborgen schat.*” Hij “*hield ervan gekend te worden,*” en zo schiep Hij al het bestaan. Goddelijke liefde is daarom de essentie van alle liefde en Allah de Almachtige heeft alle andere soorten liefde geschonken als voorbereidende en verheffende stappen naar goddelijke liefde. Hij schiep de liefde en genegenheid tussen man en vrouw als het meest waardevolle middel om de top van Zijn liefde te bereiken. En Hij maakte het gezin, dat door een huwelijkscontract in Zijn naam wordt opgericht, tot de meest betekenisvolle en gezegende plaats van manifestatie voor menselijke liefde en genegenheid.

Het gezin is in dit opzicht een onmisbaar middel om de liefde van Allah (swt) te bereiken en een goddelijke autorisatie voor het voortbestaan van de generaties. De familiale omgeving voorziet in onze fysieke behoeften en dient als een essentiële basis voor onze spirituele ontwikkeling. Om deze reden hebben de religieuze geleerden van de Islam het huwelijk altijd als essentieel beschouwd en sterk aangemoedigd. Aangezien het celibaat tegen de natuur van de meeste mensen ingaat, moeten mensen, als er geen belemmering is, de huwelijkse staat niet uit de weg gaan. Het huwelijk is een belangrijke gewoonte van de Profeet.

Omdat het stichten van een gezin zo belangrijk is, moet het met voorbedachten rade gebeuren. Er zijn veel belangrijke en delicate zaken die in overweging moeten worden genomen als we hopen de gewenste resultaten te verkrijgen en van onze familiale omgeving een vredig paradijs te maken.

Wat moet er gedaan worden om een gezin te stichten dat kan fungeren als een stap in de richting van goddelijke liefde? Welke principes moeten we volgen om onze huizen te veranderen in tuinen van vrede en rust? Hoe kunnen we zo leven dat de levensreis van ons gezin eindigt in eeuwige eenheid? Hoe kunnen we een geluk verkrijgen dat verder gaat dan deze wereld, tot in het hiernamaals?

In de wereld waarin wij leven, zijn de antwoorden op deze essentiële vragen niet algemeen bekend. Gelukkig hebben de religieuze geleerden van de Is-

lam goed over de situatie nagedacht. Onze traditie heeft uitvoerig methoden, principes, richtlijnen en maatregelen geregeld, die ons allemaal kunnen helpen om de meest gewenste doelen van het gezinsleven te realiseren. Het heeft ook gewezen op de ernstige en ongelukkige resultaten als deze richtlijnen niet worden gevolgd.

Om ons te helpen naar het ideale succes in het vormen van een vreedzaam gezin, heeft Allah de Almachtige ons het beste en meest perfecte voorbeeld gegeven, de Sultan der Zielen, Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem). Onze Profeet, die zelfs niet de kleinste negativiteit in zijn leven had, leefde deze principes op het hoogste niveau in zijn eigen familie. Daarom zouden we er goed aan doen om zijn leven, dat vol is van eervolle en uitzonderlijke schoonheden, te bestuderen en het als ons voorbeeld te nemen bij het stichten van een goed gezin. Als we deze inspiratie verwaarlozen, zou onze samenleving wel eens in een crisis kunnen raken door een gebrek aan warme, vredige en gezegende gezinnen.

We zien dat veel jonge stellen in onze samenleving, die er niet in slagen om een evenwichtig gezin te stichten, eindigen met een ongelukkige scheiding, waardoor niet alleen hun eigen wereld maar ook die van hun kinderen wordt verduisterd. Erger nog, veel achteloze mensen blijven nu helemaal weg van het huwelijk en worden verscheurd door de draaikolk van zonde.

We hopen dat het boekje dat voor u ligt een weldadige zalf is voor de wonden van onze samenleving. Het bevat een verzameling van interviews die oorspronkelijk gepubliceerd werden in het *Şebnem* magazine, maar er zijn enkele toevoegingen en uitbreidingen gemaakt.

In dit werk vind je Islamitische basisprincipes en informatie voor het stichten van een vreedzaam thuis. Het legt de vereiste richtlijnen en maatregelen uit voor het stichten van een gezin en geeft gerelateerde voorbeelden, waarbij we vooral de nadruk leggen op voorbeelden uit het leven van onze Meester (vrede en zegeningen zij met hem) en uit het leven van andere gerespecteerde moslimfiguren. We hebben altijd het heldere begrip van onze lezers voor ogen.

We vragen en bidden dat Allah de Almachtige dit bescheiden werk heilzaam mag laten zijn voor zowel echtparen die al een huis hebben opgericht als voor degenen die van plan zijn om er een te beginnen.

Moge Onze Heer ons helpen om sterke gezinnen te stichten en te onderhouden in deze hedendaagse tijd waarin gezinnen uit elkaar worden gerukt, waarin immoraliteit en haat zich hebben verspreid als een ziekte! Moge ons huis een paradijs van vrede en rust zijn! En moge de laatste poort van dit paradijs zich openen naar het eeuwige Paradijs waar vereniging met de schoonheid van Allah de Almachtige zich manifesteert. *Amin!*

Huwelijk en Gezin

In de Islam

*Het huwelijk is de weg van de profeten, de
gewoonte van de boodschapper van Allah (vrede
en zegeningen zij met hem), de bron van nieuwe
generaties, de eer van man en vrouw, het kasteel
van kuisheid en het voorrecht van de mens over de
rest van de schepping.*

Vraag - We kunnen beginnen met de vraag: Moeten mensen überhaupt sociaal leven en een gezin stichten? Kunnen ze niet net zo goed alleen leven?

Alleen zijn is alleen echt passend voor Allah de Almachtige. De Schepper heeft eenheid alleen voor Zichzelf gereserveerd, terwijl Hij al het bestaan in paren heeft geschapen. Dus alle schepselen hebben elkaar nodig en tegelijkertijd, omdat ze geschapen zijn, hebben ze intrinsieke tekorten en zwakheden in hun natuur. *Ma siwa Allah*, “de ander-dan-Allah” - alle wezens behalve Allah de Almachtige - hebben voortdurend behoefte aan zowel elkaar als Allah de Almachtige.

Van alle schepselen hebben mensen elkaar het meest nodig. Mensen hebben zoveel behoeften en verzoeken, vergeleken met andere wezens! Omdat mensen altijd in materieel en spiritueel comfort willen leven, nemen hun behoeften voortdurend toe en komt er nooit een einde aan. Problemen, ontbering, pijn, lijden en rampen stellen ons allemaal voor

moeilijkheden. In moeilijke tijden zoeken we een ziel om bij te schuilen en een hand om vast te houden.

Zo wordt de afstammeling van Adam in het Arabisch aangeduid met het woord *insan*, dat is afgeleid van het woord *uns* of *unsiyya*, dat intimiteit betekent. Zelfs de filologie toont onze behoefte om dicht bij onze medemensen te zijn! Deze behoefte is onze eerste kwaliteit en mensen onderscheiden zich door deze kwaliteit.

De duidelijkste manifestatie van intimiteit is het samenzijn dat een man en een vrouw verbindt. Deze zaak is noodzakelijk, zelfs verplicht, voor het voortbestaan van menselijke generaties.

De noodzaak van saamhorigheid manifesteert zich in levende wezens door het bestaan van mannetjes en vrouwtjes en in levenloze wezens door het bestaan van positieve en negatieve polen. Deze situatie wordt in de Qur'an in vele verzen beschreven:

“En van alles hebben Wij paren geschapen opdat gij onderricht moogt ontvangen.” (51: 49)

“Glorie aan Allah, Die alles wat de aarde voortbrengt in paren heeft geschapen, evenals hun eigen soort en (andere) dingen waarvan zij geen kennis hebben.” (36:36)

“En (hebben Wij jullie niet) in paren geschapen?”
(78: 8)

Om de natuur te bezitten om in paren geschapen te zijn, betekent geschapen te zijn als man en vrouw,

complementair, niet in tweeën van dezelfde soort. In dat geval zou de schepping van één van de twee overbodig zijn en overbodigheid kan niet worden toegeschreven aan Allah de Almachtige. Daarom schiep Allah (swt) de schepping in paren van geslachten. Toch is elk geschapen individu uniek op zichzelf. Allah schept geen dubbele wezens, precies hetzelfde. Zelfs identieke tweelingen hebben veel fysieke en spirituele verschillen.

Dus Allah de Almachtige schiep alle wezens in complementaire paren en plaatste tegelijkertijd Zijn goddelijke wet van aantrekking tussen hen in om hen dichter bij elkaar te laten komen. Want Hij heeft de spirituele en materiële ontwikkeling van al deze paren toegewezen aan de eenwording die tussen hen mogelijk is.

Hoewel de behoefte en aantrekkingskracht die een man voelt ten opzichte van een vrouw en een vrouw ten opzichte van een man in wezen de voortzetting van nageslacht dienen, is dit niet hun enige doel. Een van hun belangrijkste functies is het vormen van de basis voor stabiele gezinnen, die een omgeving creëren waarin individuen spirituele en sociale vrede en evenwicht kunnen bereiken. Dit doel kan alleen bereikt worden door *mahabbat Allah*, de liefdevolle neiging van het hart naar Allah de Almachtige.

Soms kan de liefde voor Allah (swt) bereikt worden door aardse liefde: de minnaar stijgt op van Laila (de archetypische menselijke geliefde) naar Mawla (de Heer - de goddelijke geliefde). Maar om deze reis mo-

gelijk te maken, moet er in de eerste plaats een Leila zijn! Dan kan liefde tussen een man en een vrouw de eerste stap zijn om dichterbij Allah (swt) te komen. Zelfs als aantrekking begint met het opwekken van egoïstische verlangens, kan het niet veranderen in ware menselijke liefde totdat het bevrijd is van het egoïsme van die verlangens. Wanneer het wederzijds aanschouwen van goddelijke eigenschappen zich manifesteert in de geliefden, dan pas noemen we aantrekking liefde.

Het hart, dat het subtiele centrum van aantrekkingskracht is, wordt geoefend en versterkt door de genegenheid van paren voor elkaar en krijgt zo capaciteit voor de liefde van Allah (swt). Het vermogen om Goddelijke liefde te onderhouden wordt verder ontwikkeld door liefde voor iemands kinderen, de natuurlijke vrucht van een gezin.

Om te worden omringd door liefde voor Allah (swt), moet een huwelijk gebaseerd zijn op goddelijke principes. Een huwelijk dat puur omwille van vleselijke verlangens en neigingen wordt gesloten, creëert meestal geen liefde. De spirituele ontwikkeling en training van het hart door liefde die verwacht mag worden van een Islamitisch huwelijk kan niet gerealiseerd worden in families die alleen gebaseerd zijn op lust, omdat in zulke huwelijken de koppels slaven worden. Vergeet spirituele vooruitgang: zulke koppels kunnen zelfs het spirituele niveau verliezen dat ze genoten toen ze vrijgezel waren.

Een wenselijk huwelijk is een huwelijk dat ons volwassen maakt en ons helpt om spiritueel te verbeteren. Een huwelijksrelatie die op zo'n manier functioneert manifesteert een ideale perfectie. Het is dit soort huwelijk dat in de overleveringen van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) "de helft van religie" wordt genoemd. De helft van iets bereiken betekent niet dat we het zoeken naar de andere helft opgeven! We moeten er alles aan doen om de ideale eigenschappen van een huwelijk te realiseren. Alleen dan kunnen we de volwassenheid, vrede en rust bereiken waar we naar streven.

Hoewel een intieme relatie tussen een man en een vrouw één manier is om het vermogen tot Goddelijke liefde te bereiken, is het niet de enige manier. Alleenstaande mensen kunnen spirituele vooruitgang boeken en doen dat ook. Er worden veel vrome vrijgezellen genoemd in de Qur'an, te beginnen met Maryam (Maria)¹ en 'Īsā (Jezus) (moge Allah tevreden met hen zijn). Dit feit bevestigt dat niet iedereen geschapen is met dezelfde natuurlijke vermogens. Ook de omgeving heeft verschillende effecten op mensen. In het lot van sommige mensen

1. De naam Maria wordt 34 keer genoemd in de Qur'an en ook 23 keer als deel van de zin "Jezus zoon van Maria". Daarnaast is het negentiende hoofdstuk van de Qur'an naar haar vernoemd. Zij is de enige vrouw die in de Qur'an bij haar persoonlijke naam wordt genoemd. Enkele van de wijze bedoelingen achter deze speciale behandeling, zoals de exegeten van de Qur'an die zien, zijn onder andere:

zijn de wegen naar het huwelijk gesloten; obstakels die het huwelijk verhinderen kunnen voor hen een goddelijke test zijn. Voor anderen kan het huwelijk een bron van lijden en teleurstelling zijn. Allah de Almachtige schenkt bepaalde speciale vermogens aan de dienaren die zulke beproevingen doorstaan en door deze vermogens kunnen zij de spirituele voordelen verkrijgen die te verwachten zijn van een normaal huwelijk. Sommige alleenstaande dienaren van Allah hebben grote spirituele vooruitgang geboekt door hun barmhartigheid en medeleven met dieren en planten. Anderen beklommen de treden van spiritualiteit door de beproevingen van hun huwelijk te doorstaan. De metgezellen van de Ashab us-Suffah (Metgezellen van de Bank), die bestond uit Metgezellen van de Profeet die te arm waren om te trouwen, bereikten de toppen van spiritualiteit door kennis en geleerdheid. We moeten echter niet ver-

Het voorheen slechte imago van de vrouw werd verheven door onze moeder Maria.

Haar voortdurende vermelding als de moeder van een van de grootste profeten toont de waarde die in de Islam aan het moederschap wordt gegeven.

De nadruk op de kuisheid van onze moeder Maria laat het belang zien van het beschermen van de kuisheid van vrouwen; het beschermen van de kuisheid is verplicht in de Islam.

Onderscheidende vrouwelijke deugden worden benadrukt door Maria's persoonlijkheid. Door haar leren we dat kwaliteiten als kuisheid, waardigheid, geduld, onderwerping, weerstand en moed eigenschappen zijn die de positie van de vrouw bij Allah de Almachtige verhogen.

geten dat dit uitzonderlijke en speciale gevallen zijn. De algemene regel is dat mensen moeten trouwen en een gelukkig gezin moeten stichten.

Het is een feit dat een hart zonder liefde en genegenheid is als een ongeplante akker, die lange tijd braak ligt. De relatie tussen man en vrouw zal dit land bewerken. Om succesvol te zijn, kan zo'n relatie natuurlijk niet gebaseerd zijn op zelfzuchtige verlangens. Succes kan alleen bereikt worden door egoïstische motieven overboord te gooien. Zoals we hebben gezegd, moet een intieme natuurlijke relatie haar richting richten op goddelijke liefde, want alleen wanneer de verbinding tussen man en vrouw deze goddelijke kwaliteit bereikt, stijgen zielen op in de liefde voor Allah (swt). Kinderen krijgen in deze staat vormt het tweede niveau in het bereiken van de liefde voor Allah (swt). Daarna komt liefde voor familieleden, vrienden, leraren en anderen. Zo rijpt het hart, stap voor stap dichterbij het hoogste doel, de goddelijke liefde. Na één te zijn geworden met de goddelijke liefde, voegt een dienaar zich bij de vrienden van Allah de Almachtige. Dit is het doel van de schepping van de mensheid.

Kortom, onze behoefte aan familie en aan saamhorigheid tussen man en vrouw is een realiteit die door onze Schepper in onze natuur is ingebed om een verheven doel te bereiken. Hoe meer we dit doel realiseren, hoe meer de boom van het gezin zich ver-

takt en zoete vruchten draagt van sociale vrede, rust en evenwicht.

Daarom staat het creëren van een vreedzame gezinsomgeving bovenaan de lijst van de belangrijkste inspanningen om de samenleving naar een beschaafd niveau te tillen. Man en vrouw doen hun beloften aan elkaar in de naam van Allah de Almachtige, omdat die belofte hun intentie markeert om de liefde tot werkelijkheid te maken in overeenstemming met het doel van hun schepping. Natuurlijk moeten wederzijds respect, vertrouwen en oprechtheid hun inspanningen voeden!

Q - Wat zeggen de tradities van de Islam over familie?

Vanwege de bovengenoemde redenen hebben de geleerden van de Islam veel belang gehecht aan het gezin. Families zijn als de zaden van een samenleving. Het is een historisch feit dat families die gebouwd zijn op sterke fundamenten de structuur van hun samenleving beschermen en verfraaien, terwijl families die opgericht zijn door spiritueel ongelijke partners deze vernietigen.

De principes en maatregelen van de Islam werken aan een gelukkig en evenwichtig gezin. Je zou kunnen zeggen dat de Islam vrede en rust nastreeft door middel van het gezin. Daarom wordt er gezegd dat “thuis het Paradijs van de levenden is”. In feite is

een huis dat volgens goddelijke regels is ingericht als het Paradijs op aarde.

Omdat zo'n nobel ideaal en instelling alleen bereikt kan worden door verheven maatregelen en wet-tige fundamenten gebaseerd op liefde, begint de Islam deze spirituele reis met wederzijdse geloften. De Islamitische wet vereist dat beide partijen elkaar bepaalde beloften doen in de naam van Allah de Almachtige.

Het oude gezegde "het huwelijk verricht wonderen" wijst op het belang en de voordelen van de huwelijksvereenkomst bij het stichten van een vreedzaam gezin. De waarde van onze daden hangt af van onze intenties. Het resultaat van leven als partners zonder getrouwd te zijn, zonder een expliciete uitwisseling van geloften waarin onze intenties worden uitgedrukt, is teleurstelling en ineenstorting, niet alleen op persoonlijk niveau maar ook op het niveau van de samenleving als geheel. Daarom is samenwonen zonder huwelijksvereenkomst verboden door de Islam en geaccepteerd als een van de ernstige zonden. Er zal een harde goddelijke straf zijn voor zulke praktijken in het Hiernamaals.

Q – Aangezien het huwelijk zo belangrijk is, wil ik u vragen deze kwestie wat verder uit te diepen

Het huwelijk is de weg van de profeten, de gewoonte van de Boodschapper van Allah (vrede zij

met hen), de waardigheid van man en vrouw en het voorrecht van de mens boven andere schepselen.

Het is noodzakelijk om twee mannelijke getuigen te hebben bij een huwelijksvereenkomst om deze bekend te maken aan de samenleving. Het samenzijn van man en vrouw is het basiselement van socialisatie en dus moet het begin van dit samenzijn bekend worden gemaakt aan het publiek. Om onze intenties kenbaar te maken is het niet altijd nodig om getuigen te hebben; getuigen zijn echter wel nodig voor een huwelijksvereenkomst, zodat de verbintenis een geaccepteerd feit wordt in de hele gemeenschap. Een alleenstaande man of vrouw mag altijd een aanzoek ontvangen. Maar wanneer een koppel hun huwelijk aankondigt, stoppen de aanzoeken en beginnen de echtgenoten elkaar toe te behoren. Dit is de basis van een gezond gezin en een gezonde samenleving. Daarom is er meestal een bruiloftsfeest: het maakt de hele gemeenschap getuige van het huwelijk, ook al zijn twee formele getuigen voldoende om het contract geldig te laten zijn. Huwelijksceremonies worden niet alleen gevierd om de vreugde van het bruidspaar te delen, maar ook om hun status aan de gemeenschap te verklaren. We zien dus dat de huwelijksvereenkomst, met al zijn kenmerken, een goddelijk gebod is dat bedoeld is om de menselijke waardigheid te beschermen.

Volgens de Islam is het huwelijk het onmisbare fundament van een gezin. Het bevordert de opvoe-

ding van het nageslacht, hun vorming en discipline, evenals het behoud van de waarden en waardigheid van de mensheid. De Islam hecht zo'n groot belang aan dit fundament dat het alle ellendige en verachtelijke relaties die het aantasten weigert. In dit opzicht verbiedt de Islam overspel, dat de ergste van alle buitenechtelijke relaties is, omdat overspel een aanval is op de verfijning, schoonheid en wettigheid van de huwelijksovereenkomst, evenals het een wrede misdaad is, die het nageslacht vernietigt. Er is geen dwazere en onwetender daad te bedenken dan het onfatsoenlijke van overspel te verkiezen boven de vredige en rustige wereld van het huwelijk. Daarom zouden de straten van een land niet vervuild moeten zijn met scènes van immoraliteit die deze ramp verheerlijken.

We moeten niet vergeten dat de basis waarop een natie staat of valt de kracht van haar morele en ethische structuur is. De huwelijksovereenkomst is de meest effectieve methode om deze structuur te beschermen. Om deze reden waarschuwde de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) moslims om het huwelijk niet moeilijk te maken, zeggende: *"De beste huwelijken zijn diegene die het meest eenvoudig zijn."* (Abu Dawud, *Nikah*, 32) Daarom zijn alle gebruikelijke uitgaven die een extra last op een huwelijksovereenkomst laden volledig nietig; ze zijn de overblijfselen van het tijdperk van onwetendheid vóór de Islam.

Allah de Almachtige wil dat Zijn dienaren in kuisheid en rust leven. De meest effectieve manier om kuisheid te beschermen is het huwelijk. Degenen die genoeg middelen hebben om te trouwen moeten trouwen en de moslimgemeenschap heeft de verantwoordelijkheid om degenen die niet de middelen hebben om te trouwen te helpen. Dit staat in het volgende vers:

“En huwt degenen onder jullie die ongehuwd zijn en degenen die geschikt zijn onder jullie mannelijke slaven en jullie vrouwelijke slaven; als zij behoeftig zijn, zal Allah hen uit Zijn genade bevrijden van behoeftigheid; en Allah is Algenoegzaam, Alwetend.” (24:32)²

In het Ottomaanse Rijk werden voor dit doel speciale religieuze stichtingen opgericht. Hun stichters waren zich er terdege van bewust dat de moraliteit en de orde van een samenleving afhankelijk zijn van kuise en vreedzame individuen.

Muhyiddin ibn ‘Arabi (moge Allah zijn ziel zegenen) zegt over de verdiensten van het helpen van mensen om te trouwen: “De beste voortdurende liefdadigheid is om mensen te helpen trouwen; want voor degenen die helpen, zal er een aandeel zijn in de beloningen van de goede daden van het nageslacht van de paren die zij hielpen trouwen.”

Het gezinsleven dat begon met Adam en Eva (Hawwa) (vrede en zegeningen zij met hen) in het Paradijs is overgedragen aan de kinderen van Adam

2. De Levende Koran, IURPRESS (Koranvertaling)

door de goddelijke wetten van het huwelijk en de Islam heeft dit expliciet gemaakt. In feite heeft de Islam een aantal specifieke principes voor het gezinsleven vastgelegd en zo de vrede van het Paradijs in zijn gezinnen gebracht. Om dit geluk te bereiken, moeten we ons houden aan de regels van Allah de Almachtige en ons gezinsleven leiden zoals Adam en Eva (Hawwa). We moeten elkaar met liefde omhelzen en één ziel en één hart hebben, zoals onze vader Adam en moeder Eva dat waren.

Hoewel we er vaak luchtig over doen, zitten er diepe wijsheden in de verbazingwekkende verbintenis die plaatsvindt tussen twee vreemden door de daad van het huwelijk. Twee jonge zielen verlaten het ouderlijk huis en raken aan elkaar gehecht met een liefde en genegenheid die Allah (swt) in hun harten heeft gelegd. Wat een verheven goddelijke manifestatie is het om zo'n ongelooflijke verbondenheid te zien ontstaan tussen twee vreemden! Het mysterie ervan is inderdaad een heilige les, die het verdient om overpeinsd te worden.

Allah de Almachtige heeft van het huwelijk een poort van zegeningen gemaakt voor de moslimgemeenschap en Hij maakt van elk huwelijk dat volgens de Qur'an en de Soenna tot stand komt een paradijs van geluk op aarde.

Islam, die streeft naar een waardig leven voor de mensheid, geeft het hoogste belang aan vrouwen en

wijst op de mogelijke problemen als ze worden verwaarloosd. Vrouwen zijn als kristallen kroonluchters. Als hun huwelijkservaring vol zegeningen en licht is, verlichten ze de samenleving. Ze beschermen de waardigheid en kuisheid van het gezin. Ze staan als vuurtorens tegen de draaikolken van de zonde. Als het anders is, gaan hele generaties verloren. Het verlies van generaties verbreekt de banden van intermenselijke relaties en de overdracht van wijsheid; het proces eindigt in de vernietiging van een samenleving. Ondeugendheid wordt gemeengoed; gevoelige en menselijke gevoelens houden op te bestaan. Problemen en schandalen steken de kop op. Dit zijn allemaal tekenen van een gemeenschap die in elkaar stort.

Het geluk van vrouwen wordt mogelijk gemaakt wanneer het huwelijk zachtaardig is. Als dat niet zo is, zoekt een vrouw het soms elders. Als een vrouw zich afkeert van haar voornaamste doel, zal haar ongelukkig zijn het vreedzame gezinsleven vernietigen. De deelname van een vrouw aan het arbeidsproces volgt uit noodzaak; als ze werkt, moet ze een baan hebben die bij haar aard past. De mate van noodzakelijkheid moet objectief beoordeeld worden, rekening houdend met de behoeften van de hele gemeenschap. Werk moet binnen redelijke en wettige grenzen blijven. Al het andere is zelfbedrog dat eindigt in teleurstelling en frustratie. Veel moslimmeisjes zijn verloren gegaan in de draaikolken van achteloosheid. Vele ogen, misleid door bedrieg-

lijke wereldbeelden, zijn verblind voor de goddelijke waarheid en hebben hun eigen mogelijkheden voor geluk vernietigd.

De religieuze geleerden van de Islam hebben de morele en sociale identiteit en glorie van de vrouw verbonden aan het welzijn van haar huwelijk. Door het huwelijk betreedt de vrouw een geheel nieuwe wereld. Misschien begint ze te leven met een volslagen vreemde, misschien met zijn familieleden. Maar door de speciale zegen die Allah (swt) aan het huwelijk heeft gegeven, raken deze twee vreemde zielen zo aan elkaar gehecht dat ze de naaste mensen in de wereld worden. In het volgende vers staat dat:

“En een van Zijn Tekenen is dat Hij uit jullie zelf echtgenoten voor jullie heeft geschapen, opdat jullie daarin rust zullen vinden, en dat Hij liefde en mededogen tussen jullie heeft geplaatst.” (30:21)

Daarom is de belangrijkste factor voor geluk in een gezin de liefde, oprechtheid en barmhartigheid tussen man en vrouw.

Q- Het is niet altijd mogelijk om dit geluk in alle gezinnen te bereiken. Het is een teken van grote zegen om dit geluk en deze rust te bereiken. Maar als we hopen dit niveau van geluk te bereiken, waar moeten we dan voorzichtig mee zijn?

De eerste voorwaarde is het volgen van de islamitische richtlijnen voor het selecteren van een geschikte echtgenoot. De essentie van deze richtlijnen is dat gelovigen hun echtgenoten niet moeten selecteren op basis van de tijdelijke schoonheden van deze wereld, zoals fysieke verschijning en rijkdom. In plaats daarvan moet hun selectie gebaseerd zijn op spirituele kwaliteiten zoals geloof en moraliteit. In dit verband zegt de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem):

“Een vrouw wordt getrouwd om vier dingen: haar rijkdom, haar familiestatus, haar schoonheid en haar religie. Probeer te trouwen met degene die religieus is; moge je hand geparfumeerd zijn met goedheid!” (Bukhari, *Nikah*, VI, 123; Muslim, *Rada*, 53)

Ook al gaat deze overlevering over de kwaliteiten van een ideale echtgenote, het is ook van toepassing op het kiezen van een ideale echtgenoot, want het hebben van een rechtschapen echtgenoot is het op één na meest waardevolle dat elke moslim moet hebben, na vroomheid. Een rechtschapen echtgenoot is de onwankelbare pilaar van het familiepaleis en een rechtschapen echtgenote is de meest waardevolle versiering van dat paleis. Dit wordt uitgedrukt in de volgende uitspraak van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem):

“De rang van mensen is verborgen in hun religie; hun waardigheid is verborgen in hun verstand; en

de schoonheid van hun nageslacht is verborgen in de goedheid van hun moraal [beschermd door het huwelijk].”

Het tweede belangrijke waar we op moeten letten is gelijkwaardigheid tussen de echtgenoten. Gelijkwaardigheid moet beoordeeld worden aan de hand van kwaliteiten zoals rijkdom, manieren en cultureel niveau. De stappen na deze twee zijn afhankelijk van volwassenheid en wilskracht. Volwassenheid ontwikkelt zich door het zoeken naar perfectie in geloof en praktijk; wilskracht kan bereikt worden door het omarmen van de geboden en verboden van de Goddelijke Wet.

Een vreedzaam gezin, waarin de geboden en verboden van Allah (swt) worden nageleefd, is de basis van geluk in deze wereld en een van de grootste zegeningen van onze Heer. Voortzetting van deze gelukzaligheid en zegening is afhankelijk van de saamhorigheid van de echtgenoten in een spirituele atmosfeer, die berust op wederzijds begrip en bereidwillige offers.

In de huidige tijd is de belangrijkste bron van verbodsbreuk van het traditionele gezin vrouwen die op mannen proberen te lijken en mannen die op vrouwen proberen te lijken. Allah de Almachtige heeft mannen en vrouwen verschillende kwaliteiten gegeven. Deze kwaliteiten zijn gevormd om iedereen het vermogen te geven het beste uit zichzelf te halen

in de samenleving. De natuurlijke kwaliteiten van de seksen, van hun fysieke verschijning tot hun spirituele kenmerken, zijn gevormd volgens de verantwoordelijkheden die Allah de Almachtige hen heeft toebedeeld.

Mannen hebben geestelijke en lichamelijke kracht nodig om voor het gezin te zorgen en het te leiden. Vrouwen worden niet verantwoordelijk gehouden voor het voorzien in hun levensonderhoud. Als ze gedwongen worden om in hun levensonderhoud te voorzien, is dat onderdrukking en ontbering, omdat vrouwen niet geschapen zijn om in het levensonderhoud van een gezin te voorzien, maar om de kinderen op te voeden en te beschermen. Maar als de omgeving en de omstandigheden geschikt zijn, kunnen vrouwen werken in functies die gunstig zijn voor hun natuur, zoals lerares op Qur'anscholen voor meisjes of Gynaecoloog worden.

Het zijn hun natuurlijke capaciteiten die mannen en vrouwen verschillend maken, maar complementair aan elkaar. Wanneer echtgenoten de grenzen van deze eigenschappen overschrijden, lijdt de gelukzaligheid van het gezin daaronder.

We moeten ook vermelden dat de mannelijke autoriteit in het gezin geen enkele man het recht geeft om brutaal geweld te gebruiken en dat vrouwelijke gehoorzaamheid niet gelijk mag staan aan slavernij. Als zowel de man als de vrouw hun traditionele rollen

vervullen in overeenstemming met de principes van de Islam, zal er noch een onderdrukker noch een onderdrukte zijn in het gezin.

Als een vrouw haar man tart door de principes van kuisheid en gehoorzaamheid te schenden en als een man zijn gezag misbruikt voor zijn egoïstische verlangens, kan dat een gezin verwoesten. Een man kan overdag op zijn werk soms te maken krijgen met stressvolle omstandigheden. Als dat gebeurt, is het niet alleen zijn behoefte maar ook zijn recht om thuis een begripvolle en troostende vrouw te vinden. Aan de andere kant is het zowel de behoefte als het recht van een vrouw die de hele dag thuis op haar man wacht om medeleven en warmte bij hem te vinden als hij aankomt. Elke persoon in een gezin moet zijn of haar rechten en verantwoordelijkheden kennen in de aanwezigheid van Allah de Almachtige. Het enige principe dat geluk en vreugde in een gezin kan handhaven is wederzijdse liefde en respect.

We moeten het gezegde van onze voorouders niet vergeten: “De vrouwelijke vogel bouwt het nest.” Vrouwen hebben een effectievere rol in het beschermen van een gezin. Daarom zijn de intuïtie, het begrip en de inspanningen van vrouwen in dit opzicht belangrijker dan die van mannen. Allah heeft moeders een grotere emotionele wijsheid en vermogen gegeven dan vaders.

İsmail Hakkı Bursevî zegt over de interpretatie van de term “al-tara’ib” uit Soera 86 van de Qur’an: “Wanneer een kind in een beek valt, springt zijn moeder in de beek, hoe gevaarlijk het ook is en doet alles wat ze kan om haar baby te redden. De vader van het kind daarentegen handelt niet zo. Als er geen hoop is voor de baby, zit zijn vader gewoon aan de oever en huilt.”

Natuurlijk is zo’n heldendom te zien bij moeders die hun spirituele kwaliteiten niet verloren hebben. Je ziet het niet bij die harteloze vrouwen die hun kinderen achterlaten voor moskeeën of aan de rand van begraafplaatsen. Zij zijn als geruïneerde zielen die alle goede kwaliteiten van hun schepping hebben vernietigd.

Het mededogen van het moederschap is zelfs in het dierenrijk zichtbaar, soms op opmerkelijke wijze. Er is vastgelegd dat een moederleeuw en een babyhert verbazingwekkend dicht bij elkaar groeiden in het Keniaanse Samburu National Park tussen 21 december 2001 en 2 januari 2002. Hun relatie was als die van een moeder en kind. De navelstreng van het jong zat er nog aan vast toen zijn bestaan voor het eerst door camera’s werd vastgelegd. Had de moederleeuw medelijden met het verloren babyhert? In elk geval adopteerde ze het. Ook het jong gedroeg zich alsof de leeuwijn zijn echte moeder was. Omdat het jong geen leeuwenmelk kon drinken, voedde de

moederleeuw het met groene bladeren, geen vlees - alsof ze herkende dat het geen leeuwenwelp was.

Toen verscheen het moederhert, op zoek naar haar baby. Toen ze haar baby met een leeuw zag, raakte ze in de war, maar ze rende niet weg. Ze begon geluiden te maken alsof ze met haar baby communiceerde. Het babyhertje kwam naar haar echte moeder en ze graasden samen. De moederleeuw stond echter niet toe dat ze ver weg gingen. Als het hert begon weg te lopen, greep de leeuwin in. Hield de moederleeuw zoveel van het babyhert dat ze het niet bij zijn echte moeder kon laten? Ze likte het jong en speelde ermee alsof het haar eigen kroost was. Maar na een tijdje, om de een of andere reden - misschien omdat ze inzag dat het babyhertje zijn echte moeder nodig had - liet ze het gaan met het moederhert. Helaas duurde het niet lang voordat een mannetjesleeuw het zwakke en onbeschermd jong opmerkte en het doodde. De moederleeuw leek te rouwen bij de plek waar het jong was gedood.

Wat een verbazingwekkend tafereel was dit! Het was een geweldige manifestatie van de goddelijke gave van moederschap die zelfs de natuurlijke vijandschap tussen roofdier en prooi overwon. Dit is een van de tekenen van Allah de Almachtige, want moederschap is de manifestatie van een goddelijk wonder.

Er zitten veel lessen voor ons in dit voorval. Een moeder is een echte moeder, niet vanwege haar fy-

sieke kwaliteiten, maar vanwege haar spirituele kwaliteiten. Als een vrouw deze spirituele kwaliteiten opgeeft, is ze niet langer een moeder en een monument van barmhartigheid. In plaats daarvan wordt ze een jager - en vernietigt ze vele jonge zielen. Daarom moeten vrouwen de zegen van het moederschap waarderen en beschermen als meer dan eenvoudige dierlijke voortplanting. Voor andere wezens zullen er in het Hiernamaals geen vragen zijn over hun nakomelingen. Maar voor mensen wel.

Onze kinderen zullen voor of tegen ons tellen op de Dag der Afrekening. Zij moeten zorgvuldig worden opgevoed, want zij zijn middelen om het Paradijs binnen te gaan. Een goede religieuze opvoeding, goede manieren, moraliteit en het bewustzijn van goddelijke dienstbaarheid staan bovenaan de lijst van dingen die aan kinderen geleerd moeten worden..

Q - In onze samenleving brengen jongeren die van plan zijn om te gaan trouwen eerst tijd door met hun verloving. Tijdens deze periode worden ze met verschillende problemen geconfronteerd. Waarop moeten de partijen letten tijdens hun verloving?

Het centrale punt, zoals we hebben geprobeerd uit te leggen, is de noodzaak om een gezin op te bouwen op een sterk en gezond fundament. Dit principe moet niet alleen tijdens de verlovingperiode in ge-

dachten worden gehouden, maar in elke fase van het stichten van het gezin. Goddelijke regels en maatstaven moeten in elk stadium in acht worden genomen. Helaas zien sommige stellen in onze tijd de verlovingsfase als toestemming om te doen alsof ze al getrouwd zijn. Dit leidt tot een aantal onherstelbare fouten en gebroken harten.

We moeten niet vergeten dat de verlovingsfase slechts de periode van instemming met het huwelijk is. Het is niet het huwelijk zelf en tijdens de verlovingsperiode zijn de partijen nog steeds onwettig tegenover elkaar. Daarom moeten ze voorzichtig zijn met de goddelijke grenzen. Kortom, verloofde stellen moeten elkaar niet privé op afgezonderde plaatsen ontmoeten en meer met elkaar praten dan ze voor het huwelijk zouden moeten doen! Vandaag de dag zijn we getuige van de verwoesting die dit soort gedrag veroorzaakt.

In dit verband wil ik jullie herinneren aan de volgende overlevering van Ibn `Abbas:

Allah de Almachtige schiep Eva uit een rib van de linkerzijde van Adam. Tijdens haar schepping sliep Adam (vrede en zegeningen zij met hem). Toen hij wakker werd en Eva naast zich zag, werd hij verliefd op haar en wilde haar vasthouden. Engelen zeiden: "O Adam! Raak haar niet aan. Je bent nog niet getrouwd." Toen trouwden ze en voor haar huwelijksceremonie spraken ze af om drie lofprijzingen

uit te spreken voor de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem).

Dit was het begin van de overeenkomst met Allah. Dus met de lofprijzing van de Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), krijgt de huwelijksovereenkomst een sublieme betekenis en wemelt het van zegeningen en manifestaties van barmhartigheid.

Q – Wil je je observaties delen over de huwelijksceremonie?

De huwelijksceremonie is een middel om het geluk van een huwelijk te delen met vrienden en familieleden. Het dient ook als een manier om te voldoen aan de vereiste om een huwelijk bekend te maken. Daarnaast is het ook een mooie zaak om van zo'n belangrijke instelling een gelegenheid voor vreugde en vermaak te maken, die deel uitmaken van onze natuur.

We moeten echter onthouden dat te extravagante ceremonies, die het punt bereiken dat ze de betrokken families financieel te gronde richten, nooit door de Islam worden goedgekeurd. De Islam is een religie die aanspoort tot gematigdheid, zelfs in het nemen van water uit een rivier bij het uitvoeren van de wassing. Het moedigt zijn volgelingen aan om zuinig te zijn. Daarom moeten de partijen, zelfs als ze rijk zijn, rekening houden met de armen en behoeftigen van hun gemeenschap. Het veranderen

van huwelijksceremonies in theaters van praal, zoals veel van de hedendaagse rijke families doen, is een manifestatie van waanzin en een bewijs dat de Islam niet goed is geïnternaliseerd.

Huwelijksceremonies moeten correct worden uitgevoerd met Islamitische gratie en verfijning. Ze zouden weg moeten blijven van elke vorm van overdaad. Mensen zouden bescheiden ceremonies moeten hebben die passen bij hun financiële situatie. Maar de gebeurtenis gebruiken als een gelegenheid om te pronken met iemands financiële status is in tegenspraak met het doel en de geest van een huwelijksceremonie.

In het bijzonder, om zo'n gezegende instelling te lanceren met onwettige handelingen en gebruiken, zoals het drinken van alcohol, leidt mensen tot dwaling en onwetendheid. Alleen die huwelijksbijeenkomsten die de wetten van Allah (swt) en Zijn Boodschap per naleven, zijn gezegende plaatsen waar gebeden worden geaccepteerd. Sommige soorten van entertainment zijn onschadelijk, zolang de mannen en de vrouwen niet gemengd zijn. Vrouwen kunnen elkaar vermaken en mannen kunnen hetzelfde doen onder elkaar zonder een verboden handeling te begaan.

Een andere belangrijke kwestie is het belang van het uitnodigen van arme, behoeftige en dakloze mensen voor de *walima*, het huwelijksfeest. Dit wordt uitgedrukt in de volgende hadith:

“Het slechtste voedsel is dat van een bruiloftsmaal waarvoor alleen de rijken worden uitgenodigd en de armen niet. En wie een uitnodiging weigert, is ongehoorzaam aan Allah en Zijn gezant.” (Bukhari, *Nikah*, 72; Muslim, *Nikah*, 107. Zie ook Ibn Maja, *Nikah*, 25)

We moeten niet vergeten dat de moslimgemeenschap goddelijke hulp ontvangt dankzij de gebeden van de zwakken. Daarom moeten vooral behoeftige mensen uitgenodigd worden voor de walima. Op een keer bad Mozes (vrede en zegeningen zij met hem) tot Allah de Almachtige en vroeg: “Lieve Heer! Waar moet ik U zoeken?”

Allah de Almachtige antwoordde: “Zoek Mij bij de gebroken harten.” (Abu Nu’aym, *Hilya*, II, 364)

De gebeden van degenen die behoeftig zijn en een gebroken hart hebben, zijn acceptabel in de aanwezigheid van Allah (swt). Dit is de reden waarom alle moslims ervoor moeten zorgen om hun gebeden te verdienen, vooral in tijden waarin we een belangrijke onderneming beginnen, zoals een huwelijk. Ook moeten we niet nalaten om te vragen om de ondersteunende gebeden van de godvruchtigen.

Q - Aan welke zaken moeten jonge moslimmannen en -vrouwen bijzondere aandacht besteden om de gezondheid van hun gezin veilig te stellen?

We moeten weten dat een samenleving stijgt op de schouders van haar mannelijke leden, maar dat haar vrouwelijke leden ook haar stijging produceren. Zonder de hulp van zowel mannen als vrouwen kan er geen ontwikkeling of stijging bereikt worden. Een man die thuis ongelukkig is, kan niet succesvol zijn op zijn werk. Daarom kunnen we zeggen dat een natie zich ontwikkelt door de volwassenheid en ervaring van haar vrouwen. Het tegenovergestelde is ook waar: een natie verliest haar kracht en waarde door de degradatie van haar vrouwelijke leden. De geschiedenis wemelt van de voorbeelden. Daarom heeft elke gemeenschap gezonde gezinnen nodig.

Hoewel mensen geschapen zijn met de meest perfecte natuur, kan de manifestatie van onze perfectie in een ontwikkelde persoonlijkheid alleen bereikt worden in een gezonde gezinsomgeving. Het gezin is de primaire plaats waar de menselijke persoonlijkheid wordt opgevoed. Alleen met een goede opvoeding kunnen zielen verheven spirituele staten en standen bereiken. We kunnen lessen trekken uit het leven van de profeten en uit het leven van de heiligen.

Geluk en vreugde in een gezin hangen af van wederzijds respect en begrip tussen de partijen en van het respecteren van elkaars rechten. Het is ook heel belangrijk om de betekenis te begrijpen van het

vers ittaqu Allah - “gedenk Allah!”³ – als we geluk in het gezin willen bereiken.

Onze wereld kan een paradijs worden als de rechten van vrouwen worden gerespecteerd; en het kan ook een hel worden als gevolg van de schending van hun rechten. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) drukte het belang van vrouwenrechten uit in zijn afscheidsrede:

“O mensen, het is waar dat jullie bepaalde rechten hebben met betrekking tot jullie vrouwen, maar zij hebben ook rechten over jullie. Vergeet niet dat jullie hen slechts tot echtgenotes genomen hebben onder het vertrouwen van Allah en met Zijn toestemming. Als zij zich aan jouw recht houden, dan hebben zij het recht om goed gevoed en gekleed te worden. Behandel jullie vrouwen goed en wees vriendelijk tegen haar, want zij zijn jullie deelgenoten en toegewijde helpers. En het is jullie recht dat zij geen vriendschap sluiten met iemand die jullie niet goedkeuren en dat zij nooit onkuis zijn.” (Bukhari, Mukhtasar, X, 398)

Het is een grote vergissing om te voorkomen dat vrouwen rechtvaardige generaties grootbrengen door hen te dwingen ongeschikte beroepen uit te oefenen. Geluk in een gezin kan alleen bereikt worden door de capaciteiten van zowel mannen als vrouwen in te zetten en te beschermen in de beroepen die het beste aan hun aard voldoen.

3. Qur'an 2: 194

De Islam bevestigt het belang van huwelijken die gesloten worden omwille van verheven idealen. Het huwelijk heeft twee dimensies, werelds en spiritueel. We moeten serieus en voorzichtig zijn om onze gezinnen in beide dimensies functioneel te maken. Het is maar al te gemakkelijk om het huwelijk een-dimensionaal te maken. Helaas eindigt zo'n huwelijk vaak in een ongelukkige echtscheiding of blijft het een aaneenschakeling van kwellingen tot het einde van het leven. Dit zijn natuurlijk niet de resultaten die we willen als we gaan trouwen!

Echtscheiding wordt in een van de uitspraken van de Profeet afgeschilderd als een incident dat de troon van Allah (swt) doet schudden:

“Trouwt en scheidt niet, voorwaar, scheiding doet de troon van Allah schudden...” (‘Ali al-Muttaqi, IX, 1161/27874)

Het is een daad van onderdrukking en een grote zonde voor een man om van zijn vrouw te scheiden enkel voor zijn eigen gemak en plezier, en dit wordt zonder twijfel verboden in de islam. Het is het schenden van het recht van een andere dienaar, wat zal leiden tot eeuwige teleurstelling en vernietiging.

Echtscheiding volgt vaak uit willekeurig en onzorgvuldig voltrokken huwelijken en het heeft ontelbare erbarmelijke gevolgen. De ergste en zwaarste gevolgen treffen de kinderen. Kinderen die geen warmte zien in hun gezin en vaak worden mishan-

deld door hun ouders, die hun rolmodel zouden moeten zijn, leven overgeleverd aan de genade van de straat. Soms lopen ze weg van huis en gaan ze op straat leven; al snel raken ze verzeild in het web van alcohol, drugs, prostitutie en criminaliteit. Dit bereidt de weg voor sociale vernietiging.

Natuurlijk zijn er momenten waarop echtscheiding de enige redelijke optie is. Katholieke huwelijken kunnen nooit nietig worden verklaard en moeten worden voortgezet, hoe ellendig de partijen zich ook voelen. Islamitische huwelijken zijn daarentegen contracten en er zijn wettelijke bepalingen voor het beëindigen van contracten wanneer dat nodig is. Elke overeenkomst kan worden vervangen door een andere overeenkomst. Als er geen uitweg zou zijn uit een mislukt huwelijk, zou het leven van het koppel een marteling zijn. De eenheid van het gezin zou niet beter zijn dan slavernij.

Echtgenoten die geen oplossingen voor hun problemen kunnen vinden, worden wanhopig en zien situaties misschien niet meer helder. Daarom staat de Islam echtscheiding toe, maar kent het in principe het recht op echtscheiding toe aan mannen, op grond van de theorie dat zij waarschijnlijk resoluter zullen handelen dan vrouwen. Echter, als het eerder in het huwelijkscontract is vastgelegd, is er geen belemmering om het recht op echtscheiding ook aan vrouwen toe te kennen. Dit staat in het islamitisch recht bekend als tafwid al-talaq. Zelfs als het echtscheidingsrecht niet

in het huwelijkscontract is vastgelegd, kan de vrouw onder bepaalde omstandigheden toch een verzoek tot echtscheiding indienen bij de rechtbank.

Om onnodige echtscheidingen te voorkomen, moeten mannen en vrouwen elkaars betekenis waarderen en elkaar respecteren. Herinneringen, gelukkige momenten, welzijn, rust en alle plezierige dingen in het leven kunnen bereikt worden in de schaduw van goddelijke wijsheid. Succes zal zich manifesteren door wederzijdse trouw en oprechtheid. Het staat in de uitspraken van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem):

“Als een man 's nachts wakker wordt, zijn vrouw wekt en zij samen twee cycli van het formele gebed bidden, worden zij gerekend tot de mannen en vrouwen die veelvuldig Allah vermelden.” (Abu Dawud, *Tatawwu*`, 18; *Witr*, 13)

“Moge Allah barmhartigheid tonen aan een man die gedurende de nacht opstaat en bidt, die zijn vrouw wakker maakt en zij bidt; als zij weigert, sprenkelt hij water op haar gezicht. Moge Allah barmhartigheid tonen aan een vrouw die gedurende de nacht opstaat en bidt, die haar man wakker maakt en hij bidt; als hij weigert sprenkelt zij water op zijn gezicht.” (Abu Dawud, *Tatawwu*`, 17; *Witr*, 12)

Volgens de bovengenoemde Profetische uitspraken kunnen we concluderen dat geluk in een gezin afhangt van twee grote principes:

1. Oprechtheid van beide partijen
2. Wederzijdse aanmoediging tot vroomheid.

Q - Is er, gezien alles wat u tot nu toe hebt gezegd, een ideaal, voorbeeldig gezin dat u ons zou kunnen aanwijzen?

Van de vele voorbeelden die gegeven kunnen worden, staat de familie van Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) ongetwijfeld op de eerste plaats. Zoals in elk ander aspect van het leven, vertoonde de Profeet het beste gedrag in het gezinsleven. Hij was de perfecte echtgenoot en de beste vader. Zijn gezegende vrouw, onze moeder Khadija, was het meest uitmuntende voorbeeld van een echtgenote en moeder. Zijn andere vrouwen waren ook goede voorbeelden. Er zijn geen negatieve incidenten te vinden in zijn gezinsleven, hoewel er wel wat kleine ruzies waren tussen zijn vrouwen. Zelfs die kleine incidenten werden opgelost en liepen goed af, dankzij het voorbeeldige karakter van de Profeet en ze waren een voorbeeld voor de hele moslimgemeenschap.

Net zoals de persoonlijkheid van de Profeet de beste persoonlijkheid was, was zijn huis ook het meest ideale en voorbeeldige huis. Zijn huis was zo'n vredige en rustige plek dat zelfs al had zijn huishouden misschien geen warme maaltijd op tafel voor dagen, elke bezoeker kon haar geluk voelen. Er was geen spoor van luxe: geen van zijn vrouwen had

meer dan een bescheiden kamer. Maar de heerlijkste maaltijd voor hen allen was tevredenheid, geduld en onderdanigheid. De methode van discipline die de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) toepaste in zijn huis vulde de harten van zijn huishouden met eindeloze liefde en loyaliteit. Geen vrouw kan zoveel van haar man houden als de vrouwen van de Profeet van hem hielden; geen man kan zoveel van zijn vrouw houden als de Profeet van zijn vrouwen hield. Geen kind kan zoveel van zijn vader houden als Fatima van haar vader hield; en geen vader kan zoveel van zijn kinderen houden als de Profeet van de zijne hield.

De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) besteedde zijn uiterste aandacht aan het recht doen aan al zijn vrouwen. Ook al deed hij zijn best in dit opzicht, vanwege de moeilijkheid om absolute rechtvaardigheid te garanderen, bad hij tot Allah (swt):

“Lieve Heer! Misschien hou ik onbewust meer van één van hen dan van de anderen en dat is onrechtvaardigheid. Heer! Ik neem mijn toevlucht tot Uw barmhartigheid betreffende deze zaak die ik niet kan voorkomen.”⁴

4. Er zitten veel lessen achter de bekentenis van de Profeet over zijn zwakheid. Een daarvan is om ervoor te zorgen dat zijn volgelingen niet vergeten dat hij een mens was, aangezien sommige eerdere religieuze gemeenschappen zo ver gingen in hun respect voor hun profeten dat ze hen als goden beschouwden. Dezelfde voorzorgsmaatregel verklaart waarom, in de tweede verklaring van de Islamitische geloofsgetuigenis, de verklaring dat de Profeet Allah's dienaar is voorafgaat

Lieve Heer! Schenk ons en onze families een vroom leven waarmee U tevreden bent. Maak onze huizen tot een paradijs van geluk en zegeningen. Bescherm onze huizen tegen een scène van de hel.

Amin!

aan de verklaring dat hij Allah's Boodschapper is. Hem als slechts een dienaar beschouwen en zijn profeetschap vergeten is natuurlijk een grote manifestatie van onwetendheid!

*Vrouwen in het Gezin:
Aandachtspunten*

*“Een vrome vrouw maakt haar man gelukkig als
hij naar haar gezicht kijkt; zij voldoet aan de
wettige verzoeken van haar man en als hij bij
haar weg is, beschermt zij zijn bezit en eer.”*

(Ibn Maja, Nikah, 5/1857)

Q - Waar moeten vrouwen op letten om de vrede en het geluk van hun gezin te beschermen?

Allereerst is de taak van vrouwen zich dienstbaar op te stellen aan Allah (swt) en vroom zijn. In dit opzicht moeten ze aandacht besteden aan hun gebeden en aanbidding, naast het gevoelig zijn voor wat geoorloofd en wat verboden is in de Islam.

De vroomheid van een vrouw manifesteren zich in haar familie door haar man, haar kinderen, haar familieleden en zelfs haar burens aan te moedigen om liefdadigheid te geven en goede daden te verrichten. Een vrome vrouw is als een zoetgeurende bloem van het Paradijs!

De belangrijkste taak van een vrouw, na het dienen van Allah (swt), is het gelukkig maken van haar man en haar andere familieleden. Haar man gelukkig maken en het geluk van de familie niet overschaduwen zal een vrouw de tevredenheid van Allah de Almachtige schenken. In feite zegt de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) in dit verband:

Een vrome vrouw maakt haar man gelukkig als hij naar haar gezicht kijkt; ze voldoet aan de wettige verzoeken van haar man en als hij bij haar weg is, beschermt ze zijn bezit en eer. (Ibn Maja, Nikah, 5/1857)

Daarom zoekt een vrome vrouw naar manieren om haar familie gelukkig te maken.

*Q - Kunnen we hier wat dieper op ingaan?
Aan welke dingen moet een vrouw de meeste
aandacht besteden in haar dagelijks leven en
in haar huis?*

Thuis zorgt zij goed voor zichzelf. Ze moet schoon en verzorgd zijn. Onverzorgd en vies zijn zal haar man zijn respect voor haar doen verliezen. Een vrouw moet wegblijven van alle uiterlijkheden die haar man niet leuk vindt, want als een man in zijn vrouw niet vindt wat hij zoekt in een vrouw, kan zijn hart zich richten op wat ongepast en verboden is, wat het geluk en de vrede in het gezin zal vernietigen. Dus een wijze vrouw biedt zichzelf aan als een boeket bloemen aan haar dankbare man. Het is in haar belang dat hij ernaar uitkijkt om 's avonds thuis te zijn.

Een vrome vrouw ontmoet haar man aan de deur met een lachend gezicht en hem 's ochtends met vriendelijke woorden en gebeden naar zijn werk sturen. Zelfs als het werk van haar eigen dag haar heeft uitgeput, moet ze haar vermoeidheid verbergen en geen scheef gezicht trekken waar hij bij is. Ze moet

de zorgen van haar man delen en hem helpen zich te ontspannen.

Umm Sulaym (moge Allah tevreden met haar zijn), een metgezel van de Profeet, gaf een buitengewoon voorbeeld van dergelijk gedrag. Zelfs de dood van haar kind overwon haar medeleven met haar man niet. Volgens het verhaal stierf de zoon van Abu Talha, die ernstig ziek was, toen zijn vader niet thuis was. Umm Sulaym waste en bedekte het lichaam. Ze beval de andere leden van het huishouden: "Vertel Abu Talha niet over de dood van zijn zoon voordat ik het vertel." Toen Abu Talha thuiskwam vroeg hij: "Hoe is het met mijn zoon?"

Umm Sulaym antwoordde: "Zijn pijnen zijn verlicht en ik denk dat hij nu rust." Daarna bracht ze haar man eten en daarna gingen ze naar bed. In de ochtend, toen Abu Talha naar buiten wilde gaan, zei Umm Sulaym: "Abu Talha! Wat vind je van wat onze burens hebben gedaan? Ik heb iets in hun vertrouwen achtergelaten en ze hebben het niet teruggegeven toen ik erom vroeg."

Abu Talha zei: "Zij deden het verkeerd."

Toen zei Umm Sulaym: "O Abu Talha! Jouw zoon werd jou toevertrouwd door Allah de Almachtige. Hij heeft Zijn vertrouwen teruggewonnen."

Voor een tijdje was Abu Talha verbijsterd en stil. Toen zei hij: "Wij behoren toe aan Allah en tot Allah keren wij voortdurend terug."

Toen Abu Talha naar de moskee ging voor het gebed, vertelde hij alles aan de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem). De Profeet bad voor hen: “O Allah! Zegen hen met betrekking tot die nacht van hen.”

Minder dan een jaar later schonk Allah (swt) het echtpaar nog een zoon. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) nam een dadel, kauwde erop, nam er wat van uit zijn mond, stopte het in de mond van het kind en noemde hem Abdullah - “Die-naar van Allah.” Er wordt verteld dat zeven van Abdullah’s negen kinderen de hele Qur’an uit hun hoofd leerden als gevolg van de zegeningen van het bovengenoemde gebed. (Bukhari, *Jana’iz*, 42: *Aqiqa*, 1; Muslim, *Adab*, 23: *Fada’il al-Sahaba*, 107)

*Q - Waar moet een vrouw nog meer op letten
in haar relatie met haar man?*

Ze mag haar man nooit verwaarlozen en hem nooit op de tweede plaats zetten onder de leden van het gezin. Een normale man kan niet accepteren dat hij op de tweede plaats komt, want dat gaat tegen zijn natuur in.

Om iemand te behagen, moeten we die persoon goed kennen. Daarom moet een vrouw haar man proberen te begrijpen en zijn waarden, interesses en gevoelens leren kennen. Natuurlijk moet een man zijn vrouw op dezelfde manier behandelen. Als beiden

geen aandacht besteden aan dit noodzakelijke relationele werk, dan zullen “eenheid, delen en gemeenschappelijke dingen”, de natuurlijke vereisten van een succesvol huwelijk, na verloop van tijd vervagen en zullen de echtgenoten emotioneel van elkaar verwijderd raken. Als er niet tijdig voorzorgsmaatregelen worden genomen, kan de situatie zo ernstig worden dat de oorspronkelijke liefde en genegenheid tussen echtgenoten plaats kan maken voor haat en scheiding. Het ergste seizoen voor dit gevaar is de tijd van ouderdom. Het innerlijke isolement van echtgenoten die al die jaren niet geprobeerd hebben elkaar te leren kennen, verandert in een wanhopige eenzaamheid, een onomkeerbaar punt van spijt en verlangen.

Voor een vrouw heeft het de voorkeur om haar man te ondersteunen in al zijn goede en wettige daden. Ze heeft respect voor zijn familieleden. Als ze een keuze wenst te maken heeft het de voorkeur meer aandacht schenken aan de familie van haar man.

Het leven zit vol verrassingen. Er zijn tijden van crisis en verdriet. Een vrouw (en visa versa) moet in deze tijden naast haar man blijven staan en hem helpen met zijn last. De Profeet vergat nooit de sterke steun, het geduld, het begrip, de onderdanigheid en de opofferingen van zijn vrouw Khadija (rah).

Wanneer een vrouw haar huis binnenkomt in haar trouwjurk, vult zij het met vreugde en geluk en wanneer zij het huis verlaat en haar eeuwige leven

begint, in haar witte lijkwade. Alle mensen moeten liefhebben om geliefd te worden, respect tonen om gerespecteerd te worden, offers brengen om gezegend te worden. Een intelligente vrouw weet hoe ze haar man kan behagen en geluk in het gezin kan brengen. In een hadith staat:

Wanneer een vrouw sterft van wie de echtgenoot tevreden met haar is, gaat zij het Paradijs binnen.
(Tirmidhi, *Rada*, 10; Zie ook, Ibn Maja, *Nikah*, 4)

Deze traditie drukt niet alleen de grote beloning uit voor een vrome vrouw die haar man behaagt, maar ook de plaats van de man in het gezin en de diepe spirituele waarde van de manieren van een vrouw. Van echtgenoten van hun kant wordt verwacht dat ze gevoelig zijn over hoe en waar ze het levensonderhoud van hun gezin verdienen en dat ze hun best doen om zich te onthouden van inkomsten uit obscure bronnen die mogelijk onethisch of ongeoorloofd zijn. Want zoals de Profetische traditie over het kiezen van een huwelijkspartner zegt: “De rang van mensen is verborgen in hun religie; hun waardigheid is verborgen in hun verstand; en de schoonheid van hun nageslacht is verborgen in de goedheid van hun moraliteit [beschermd door het huwelijk].”

Een vrome vrouw houdt niet alleen van haar man, maar toont ook een redelijke mate van respect aan zijn familieleden en vrienden. Zulk gedrag zou haar man zeker ook behagen. Er is hier echter een

belangrijk punt in het spel: we moeten de grenzen van de geoorloofdheid die door de Islam zijn getrokken niet vergeten. Wanneer een vrouw alleen thuis is, kan ze geen mannen binnen uitnodigen met wie ze, als ze vrijgezel zou zijn, wettelijk zou mogen trouwen. Dit is een zeer gevoelige kwestie. Niemand kan zijn goede wil tonen en tegelijkertijd de grenzen van de Islamitische wet overtreden. Een vrouw in het bijzonder moet er goed op letten dat ze wegblijft van alles wat haar naam zou kunnen bezoedelen. De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) waarschuwde zijn volgelingen voor “grijze gebieden”: “Blijf weg van twijfelachtige plaatsen.”

Op een avond toen de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) met een van zijn vrouwen op straat liep, zagen twee mannen uit Medina hen. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) informeerde hen onmiddellijk: “Zij is (mijn vrouw) Safiyya dochter van Huyyay.”

Beiden zeiden: “O boodschapper, geheiligd zij Allah! [Wij kunnen niets verdachts over jou bedenken, zelfs niet in de verste uithoeken van onze gedachten.” Hij antwoordde,

Satan (de duivel) circuleert in het menselijk lichaam als het bloed in onze aderen en ik was bang dat het geen kwaad in je hart zou aanwakkeren. (Bukhari, I'tikaf, 11; Muslim, Kitab al-Salam, 23-25)

In het voorbeeld van onze Meester raadt hij zijn volgelingen aan om niets te doen dat twijfel of achterdocht bij anderen zou kunnen opwekken.

Een vrouw moet altijd naast haar man staan en zijn goede daden steunen, zodat hij troost bij haar vindt en zijn plannen gretig uitvoert. Het is algemeen bekend dat delen ons geluk vergroot en ons verdriet vermindert. Echtgenoten moeten nooit vergeten dat ze elkaars metgezellen zijn, niet alleen op de reis van deze wereld, maar ook op de reis van het Hiernamaals. Hoewel ze voorheen gescheiden levens hadden, zijn hun twee levens door het huwelijk één geworden. Daarom moeten ze de principes van eenheid in alle aspecten van het leven in acht nemen. Als een van hen uitglijdt, moet de andere echtgenoot hem (of haar) overeind helpen.

Een vrouw moet letten op de stemming van haar man. Als ze voelt dat haar man van streek is door iets kleins, moet ze de kwestie niet overdrijven en er een debat van maken. Langere en ernstigere ruzies kunnen het risico inhouden dat de wederzijdse liefde en het wederzijds respect worden geschaad. Zelfs in zulke gevallen is het beter voor de vrouw des huizes om zachtaardig te zijn en haar kalmte te bewaren. Uiteindelijk zal haar man zijn fout inzien, tot bezinning komen en respect tonen voor zijn vrouw. Als zij doorzet, kan hij koppig worden en zijn fout helemaal niet meer inzien. Dan zal de duivel tussen hen in komen en het zaad van haat en vijandschap in hun harten zaaien.

Een andere belangrijke kwestie waar echtgenoten voorzichtig mee moeten zijn, is jaloezie. Een van de meest storende zaken in een relatie is wantrouwen. Zelfs als er een echte reden tot wantrouwen is, moeten echtgenoten proberen te praten in plaats van elkaar de schuld te geven. Anders kunnen kleine problemen gemakkelijk uitgroeien tot grote conflicten.

Soms zijn mensen in moeilijke situaties niet in staat om de resultaten van hun acties te zien. Ze kunnen vergeten of fouten maken. Als een vrouw vindt dat haar man haar mening nodig heeft, moet ze hem oprecht en ijverig laten voelen dat ze hem steunt. Dan moet ze hem vertellen wat volgens haar de beste oplossing voor het probleem is... want een vrouw moet ook de intiemste vriend van haar man zijn. We mogen nooit vergeten dat man en vrouw elkaar aanvullen.

Van tijd tot tijd steunden 'de Moeders van de Gelovigen', de vrouwen van de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem), hem met hun ideeën. Bijvoorbeeld, tijdens de onderhandelingen over het verdrag van Hudaibiyya, waren veel Metgezellen van de Profeet diep ontevreden over de voorwaarden van het verdrag en werden rusteloos. Ze konden de wijsheid achter het verdrag niet begrijpen en hoopten dat het nietig verklaard zou worden. De meesten van hen wilden vechten. Dit maakte de Profeet erg verdrietig. Zijn vrouw Umm Salama (moge Allah tevreden met haar zijn) raadde hem aan zich geen zorgen te maken, maar meteen de persoonlijke

verplichting uit het verdrag na te komen. Ze wist dat er een mogelijkheid was dat de Hudaybiyya onderhandelingen zouden mislukken, tenzij de Profeet zelf de voorwaarden van het verdrag zou toepassen. Als gevolg van Umm Salama's advies, knipte de Boodschapper van Allah zijn haar af en trok zijn *ihram* uit, publiekelijk een einde makend aan zijn intentie voor de bedevaart, hetgeen was wat het verdrag vereiste. Toen zij dit zagen, volgden de Metgezellen zijn voorbeeld. Zo werd het probleem opgelost voordat het te laat was.

Een ander voorbeeld wordt getoond door onze moeder Khadija. Zij troostte de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) na de eerste openbaring, toen hij bang was en zich zorgen maakte over zijn missie. En zij was degene die voorstelde dat de Profeet de monnik Waraqa b. Nawfal zou opzoeken en raadplegen zodat hij gerustgesteld zou worden over zijn roeping.

Zelfs Kalief 'Umar (moge Allah tevreden met hem zijn) luisterde eens naar de raad van een vrouw. Op een dag klaagde hij in de moskee dat vrouwen woekerbedragen vroegen, wat het huwelijk erg moeilijk maakte. Hij verklaarde dat hij van plan was om een limiet te stellen aan de bruidsschat. Een vrouw van de achterste rijen stond op en maakte bezwaar. Ze citeerde uit de Qur'an (4:20) dat vrouwen zelf mochten bepalen hoeveel bruidsschat ze wilden. Toen hij dit hoorde, begreep 'Umar zijn fout en veranderde zijn mening en zei,

“Ze heeft gelijk. ‘Umar heeft een fout gemaakt.”

(‘Ali al-Muttaqi, XVI, 536-537/45796)

Er is hier echter een delicaat punt dat vermeld moet worden. Als een vrouw om haar mening wordt gevraagd, moet ze oppassen dat ze niet arrogant overkomt, ook al is haar mening juist. Wanneer ze advies geeft aan haar man, moet ze voorkomen dat ze respectloos overkomt tegenover haar man. Het is een feit dat mannen zich vaak ongemakkelijk voelen als ze advies krijgen van vrouwen. Kortom, een rechtschapen vrouw weet hoe ze haar intelligentie moet gebruiken in de omgang met haar man.

Een vrouw moet de vaardigheid en het meesterschap hebben om het hart van haar man binnen te dringen. Er zijn veel voorbeelden hiervan in onze geschiedenis. Veel vrouwen van de Ottomaanse sultans deelden de macht van hun man door het hart van hun man te winnen. Door dit te doen, waren ze in staat om veel religieuze liefdadigheidsstichtingen en goede daden achter te laten. Vanwege hun diensten worden ze nog steeds herinnerd met zegeningen en dankbaarheid.

Het is niet gepast voor een vrouw om haar man te bekritisieren of te corrigeren in het bijzijn van andere mensen. Hoe fout hij ook is, ze mag hem niet in verlegenheid brengen door zijn fouten te onthullen. Dit principe geldt net zo goed voor de manier waarop mannen hun vrouwen behandelen. In een vers staat:

... Jullie vrouwen zijn een kledingstuk voor jullie en jullie zijn een kledingstuk voor hen...” (2; 187)

Het is ook verkeerd voor een vrouw om andere mannen boven haar man te prijzen. Ze mag niet klagen over haar man, zelfs niet tegen haar ouders, en ze mag hem ook niet in een moeilijke positie brengen tegenover andere mensen. Ze moet zoeken naar manieren om hun problemen onderling op te lossen.

Uit ervaring weten we dat aan de basis van het ongeluk van een koppel meestal een gebrek aan waardering voor elkaar ligt. Echtgenoten kunnen elkaars Paradijs of elkaars Hel zijn. Als een vrome vrouw aandacht besteedt aan zowel het dienen van Allah (swt) als aan het ingaan op de wettige verzoeken van haar man, is dat een teken dat ze zich op het pad naar de Hemel bevindt.

Q - Wat voor goed nieuws heeft de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) over zulke rechtschapen vrouwen gegeven?

De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zegt:

Na het gedenken van Allah, heeft een gelovige niets beters voor zichzelf dan een vrome vrouw die hem gehoorzaamt als hij haar beveelt en hem behaagt als hij naar haar kijkt. Wanneer hij haar vraagt een taak uit te voeren, is zij trouw aan hem en wanneer hij weg is, beschermt zij haar kuisheid en het bezit van haar man.” (Ibn Maja, Nikah, 5/1857)

Een goede vrouw is degene die haar man gehoorzaamt en medelevend is met haar kinderen.

“De hele wereld is voorzienigheid en de beste voorziening van de wereld is een vrome vrouw.” (Muslim, *Kitab al-Rada*, 64; zie ook: Nasa’i, *Nikah*, 15; Ibn Maja, *Nikah*, 5)

Thawban (moge Allah tevreden met hem zijn) verhaalt:

Toen het vers “...en (wat betreft) degenen die goud en zilver oppotten en het niet uitgeven op de Weg van Allah (swt), verkondig hun een pijnlijke bestraffing” (9:34) werd geopenbaard, waren wij met de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) op expeditie. Sommigen van de Metgezellen zeiden dat nu we de regels over goud en zilver kenden [we ze niet langer zouden oppotten, maar ze aan liefdadigheid zouden geven]. We wensten dat we wisten wat goed voor ons is, zodat we dat in plaats daarvan konden verzamelen. Toen hij dit hoorde, zei de Boodschapper van Allah: “De meest waardevolle bezittingen zijn een tong die de namen van Allah (swt) noemt, een dankbaar hart en een vrouw die het geloof van haar man versterkt.” (Tirmidhi, *Tafsir*, 9/9)

Q - Mensen ondervinden zoveel financiële problemen in de hedendaagse wereld. Welke principes kunnen we met betrekking tot onze bezittingen in acht nemen om de vrede en rust van onze gezinnen te bewaren?

Ten eerste moeten mensen leren hoe ze hun verlangens onder controle kunnen houden, zodat ze niet alles kopen wat ze zien. Anders zullen de constante uitgaven hen financieel zwaar belasten en dat zal leiden tot onrust en crisis thuis. Vandaag de dag geloven veel gezinnen, vanwege de steeds groter wordende kredieten, dat ze gemakkelijk moeten kunnen bezitten wat ze maar willen. Op deze manier komen ze in diepe draaikolken van schulden en rente terecht. Veel gelukkige gezinnen zijn verwoest doordat ze in deze val zijn gelopen. Zelfs als echtgenoten rijk zijn, moeten ze hun rijkdom niet verspillen. Dit is een verplichting voor zowel man als vrouw. Het is zoals Allah de Almachtige beveelt in het volgende vers:

En geef de naaste wat hem toekomt en de behoeftige en de reiziger en verkwist niet. Waarlijk, de verkwisters zijn de makkers der duivelen en de duivel is ondankbaar jegens zijn Heer. (17:26-27)

Als iemand meer bezit dan hij of zij nodig heeft, dan moet hij of zij op zoek gaan naar behoeftige mensen om te helpen. Het helpen van de armen en het bereiken van hun gebeden vrolijkt huizen op en vergroot onze zegeningen. We moeten altijd in gedachten houden dat wij in hun plaats kunnen zijn en zij in onze plaats.

Ons principe in liefdadigheid zou het vers moeten zijn : “In geen geval zult u tot gerechtigheid komen tot dat u van wat u liefhebt besteedt...” (3:92).

Wanneer we geven in liefdadigheid, moeten we niet geven van de slechtste dingen die we bezitten, maar van de dingen die we waarderen. In een uitspraak van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) staat metaforisch: “Degenen die liefdadigheid geven, geven het eerst in de hand van Allah (swt); en vanuit de hand van Allah (swt) gaat het over in de handen van de armen.”

Het beoefenen van bescheidenheid in de eerste plaats is de plicht van de vrouw. Ze moet bescheiden zijn in haar uitgaven. Als ze dit doet, zal haar huis welvarend zijn, zelfs als de mensen er niet rijk zijn. Om deze welvaart te bereiken, moet ze beginnen met koken in de naam van Allah (swt), haar ingrediënten verstandig gebruiken en de financiële grenzen van het gezin niet overschrijden. Dit is de basis van huishoudelijk geluk. Vandaag de dag, omdat we deze principes niet in acht nemen en omdat we tonnen voedsel in prullenbakken gooien, hebben we geen voorspoed en zegen in onze huizen. Ondertussen zal een vrome moslimvrouw verspilling voorkomen door net genoeg proviand voor haar huis te kopen.

Vroeger waren vrouwen erg bedreven in het oplappen van kleding en gooiden ze nooit iets weg tot het versleten was. Tegenwoordig geven veel vrouwen er echter de voorkeur aan om hun kleren weg te gooien en nieuwe te kopen als er ook maar de kleinste scheurtjes in zitten. Dit is een vreselijk verspillende praktijk.

Het laatste dat ik wil benadrukken met betrekking tot de rol van vrouwen in een vreedzame gezinssomgeving is een oude gezegde: “Een vrouwtjesvogel maakt het nest”. Als vrouwen de betekenis van dit gezegde begrijpen en hun taken in die geest uitvoeren, worden onze huizen tuinen van het paradijs. De verantwoordelijkheid ligt dan bij de echtgenoten om de omgeving die hun vrouwen hebben gecreëerd te waarderen en te beschermen.

Mannen in het Gezin: Aandachtspunten

*Het ondersteunen van de religieuze en morele
groei van vrouwen en kinderen, het helpen bij hun
opvoeding op manieren die hen eeuwig geluk
zullen brengen, behoren tot de belangrijkste taken
van mannen.*

Q – Waar moet een man het meest op letten in zijn gezin?

Het geluk van een gezin hangt af van de wilskracht van een rechtschapen vader. Een rechtschapen vader zijn betekent een vader zijn die zijn gezin voorziet van voedsel, discipline en bescherming. Dit alles vereist dat een man intelligent, ervaren en bekwaam is en vooral een sterk geloof en een goede moraal heeft.

Q - Kunnen we dit punt verduidelijken met meer details? Wat moet een vader voor zijn gezin doen?

Wanneer een man besluit te trouwen, heeft hij voor alles een wettige bron van inkomsten nodig om zijn gezin op een ethische manier te onderhouden, aangezien de Islam de verantwoordelijkheid voor het levensonderhoud van een gezin aan de vader toekent. (Het is vanwege deze verantwoordelijkheid dat de Qur'an wetten over erfenissen toestaan dat mannen grotere delen erven dan vrouwen). Pas als een man de middelen heeft om zijn toekomstige gezin te

onderhouden, mag hij de rest van de stappen nemen die nodig zijn om te trouwen. Het huwelijk is simpelweg niet geschikt voor een man die niet eens zichzelf kan onderhouden, laat staan een heel huishouden. Aan de andere kant, als degenen die financieel niet erg sterk zijn hopen te trouwen om hun praktijk van de Islam te verbeteren, dan zal Allah (swt) hen zeker helpen. Zoals het vers zegt:

En huwt degenen onder jullie die ongehuwd zijn en degenen die geschikt zijn onder jullie mannelijke slaven en jullie vrouwelijke slaven, als zij behoeftig zijn, dan zal Allah hen door Zijn genade bevrijden van behoeftigheid en Allah is Almachtig, Alwetend. (24:32)

Zoals kan worden begrepen uit dit vers, moeten degenen die genoeg financiële middelen hebben om te trouwen trouwen en degenen die niet over de middelen beschikken moeten worden geholpen om te trouwen. Dit is de verantwoordelijkheid van een moslimgemeenschap. Zulke hulp is een perfecte gelegenheid om spirituele beloningen te krijgen. Op die manier wordt zowel de kuisheid van de samenleving als van individuen beschermd.

Kuisheid is een bijzondere deugd, alleen aan mensen gegeven. Kuisheid kan zelfs niet voor andere wezens overwogen worden. Maar als mensen deze eigenschap verliezen, dalen ze af tot het niveau van de dieren.

Ongetwijfeld worden intelligentie, kracht, capaciteiten, kwaliteiten en neigingen in ieder mens in verschillende mate geschapen. Vanwege verschillende temperamenten zijn er verschillende beroepen ontstaan. Al deze beroepen zijn nodig voor het voortbestaan van de sociale orde. De samenleving als geheel heeft slagers, straatvegers, dokters, geleerden en vele andere functies en rollen nodig en zal die altijd hebben. Daarom zou iedereen moeten proberen te trouwen naar vermogen en zou de aanstaande echtgenoot een vrouw moeten zoeken die sociaal compatibel is.

Het is zeker belangrijk dat een man en een vrouw dezelfde financiële status hebben, maar er zijn ook andere zaken van belang. Gelijksortige kennis, manieren en gewoonten zijn ook belangrijk. Als dit soort gelijkenis bereikt kan worden, zal het gezin vrij zijn van geschillen die geworteld zijn in verschillen in sociale status. Als een man bijvoorbeeld niet kan voorzien in de levensstandaard die zijn vrouw gewend is, zou de daaruit voortvloeiende verlegenheid en ontevredenheid wel eens de ondergang van hun gezin kunnen veroorzaken. Wederzijdse liefde kan dit soms voorkomen, maar dat is zeldzaam. Daarom zijn huwelijken tussen leden van families van vergelijkbare sociale niveaus meestal de juiste keuze en voordeliger. Dit betekent alleen maar dat mensen die wereldbeelden, spirituele waarden, doelen en wensen delen gemakkelijker met elkaar kunnen opschieten.

In elk geval moeten de gezinsuitgaven en levensstijl worden afgestemd op het inkomensniveau van de vader. Het is niet juist dat een moeder en haar kinderen meer vragen van een man dan hij verdient. Maar de vader is volledig verantwoordelijk om voor hun “huisvesting, voedsel en kleding” te zorgen in de mate van zijn inkomen.

Huisvesting, gehuurd of in eigendom, moet groot genoeg zijn voor de grootte van het gezin en moet in een goede buurt liggen. Het is oneerlijk tegenover de gezinsleden om in een slechte, ongezonde buurt te blijven wonen als er genoeg financiële middelen zijn om naar elders te verhuizen. Deze fout kan uiteindelijk leiden tot moreel verval en vernietiging van het gezin.

Maaltijden moeten ook worden afgestemd op het inkomensniveau van de vader. In hun streven om in hun levensonderhoud te voorzien, mogen vaders niet lui zijn of zichzelf dwingen om meer te werken dan hun fysieke kracht toelaat. Het is de verantwoordelijkheid van de echtgenoot om voor eten te zorgen binnen de grenzen van dit evenwicht. Hetzelfde evenwicht moet ook in acht genomen worden bij andere uitgaven.

Zowel buitensporigheid als gierigheid moeten vermeden worden. Helaas is extravagantie een van de grootste problemen van onze wereld vandaag de dag. Veel mensen zijn nalatig als het gaat om het ver-

spillen van middelen. De gewoonte is wijdverspreid geworden - toch moeten mensen zichzelf beschermen tegen onnodige uitgaven, zelfs als ze rijk zijn.

Ten minste genoeg eten om te leven is verplicht; zoveel eten als nodig is toegestaan; maar meer eten is niet toegestaan. De Soefi's hebben de eetgewoonten als volgt bekeken:

“Volgens de wet van de Sharia, is het blijven eten nadat je vol bent extravagantie.

Volgens het pad van de soefi's is dooreten tot je vol zit extravagantie.”

Vaders moeten gevoelig en alert zijn voor het fruit en de groenten die hun kinderen lekker vinden. Kinderen die door verlegenheid niet kunnen vragen wat ze willen, vooral meisjes, moeten speciale aandacht krijgen.

Gasten moeten gul bediend worden, zoals de islamitische gastvrijheid adviseert. Dit is zowel een morele deugd als een van de eerbewijzen van het mens zijn.

De vader des huizes moet minstens twee sets kleren, één voor de winter en één voor de zomer, voor elk lid van de familie voorzien. Er is niets mis met een extra pak voor speciale gelegenheden. De Islam moedigt ons aan om onszelf binnen bepaalde grenzen te verfraaien, maar het dragen van te op-

zichtige kleding en het opscheppen erover, of het neerkijken op mensen, zijn verboden door de Islam.

Zijden kleding en accessoires van goud, zoals ringen of horloges, zijn verboden voor mannen. Deze materialen zijn voor vrouwen en het gebruik ervan door mannen leidt tot moreel verval. Dit principe moet in acht worden genomen bij het kiezen van kleding en accessoires voor jongens. Het is een grote vergissing om onze dochters onthullende kleding of jongenskleding te laten dragen, met het excuus dat ze “haar kinderlijke verlangens kan bevredigen”. Na verloop van tijd zal zulke kleding een gewoonte worden en het zal niet gemakkelijk zijn om die gewoonte af te leren. Uiteindelijk kan de toekomst van het kind verloren gaan. Daarom moeten meisjes gewend raken aan een islamitische kledingstandaard en de betekenis ervan leren. Anders bestaat altijd het gevaar dat vroege verkeerde aanwijzingen en verkeerde handelingen de waardigheid van onze dochters als volwassen vrouwen zullen schaden. Laten we vooral onthouden dat het naleven van Islamitische kleding-normen niet alleen een manier is om onze dochters te beschermen, maar ook een manier om pracht en praal onder Moslimvrouwen te bevorderen. Vrouwen die zich kleden volgens Islamitische principes zullen altijd manifestaties van waardigheid en deugd zijn. Een dergelijke aanwezigheid roept alleen maar gevoelens van respect op in de harten van anderen.

Q – Wat is de verantwoordelijkheid van een man voor de morele opvoeding van zijn gezin?

Het ondersteunen van de religieuze en morele groei van vrouwen en kinderen, het helpen bij hun opvoeding op manieren die hen eeuwig geluk zullen brengen, behoren tot de belangrijkste plichten van mannen. De Qur'an zegt:

O jullie die geloven! Redt uzelf en uw gezinnen van een vuur waarvan de brandstof bestaat uit mensen en stenen ... (66:6)

De volledige reikwijdte van deze taak omvat de leden van onze families, onze verwanten, onze burens en uiteindelijk iedereen in het land volgens hun posities en mogelijkheden; want net zoals families hun grotere omgeving vormen, zo vormt ook de grotere omgeving onze families.

Een vader moet aandacht besteden aan de Qur'an opvoeding van zijn gezin en hen inspireren met liefde voor het aanbidden van Allah (swt). Tegelijkertijd is het noodzakelijk dat hij zijn gezin de zeden en gewoonten van de samenleving bijbrengt. Om aan beide behoeften te voldoen, is het verstandig dat een vader, wanneer kinderen de leeftijd van de basisschool hebben bereikt, ze naar zomerscholen stuurt om Qur'an te leren. Dit is vooral belangrijk voor meisjes. We moeten nooit vergeten dat de meest waardevolle erfenis die ouders aan hun kinderen kunnen nalaten een gelukkig leven in het Hier-

namaals is. Hoe gelukkig zijn zij die hun kinderen helpen om de hele Qur'an uit het hoofd te leren en hen versieren met de schoonheden van de Qur'an! Volgens een hadith:

Als iemand de Qur'an reciteert en handelt naar de leringen ervan, dan zullen zijn ouders op de Dag des Oordeels gekroond worden met een kroon waarvan het licht, als het onder jullie was, beter zou zijn dan het licht van de zon in alle woningen van deze wereld. Stel je dus het licht voor van degene die naar de leringen handelt! (Abu Dawud, Wittr, 14).

Vandaag de dag doen mensen veel moeite en betalen ze veel geld om vreemde talen te leren en maken ze vergelijkingen tussen scholen op basis van hun succes in het onderwijzen van talen. Aan de andere kant zijn we onze Qur'anscholen gaan negeren en zelfs gaan kleineren. Toch is het erg triest om onze kinderen verstoken te laten blijven van de geest van de Qur'an. En we vergeten dat het grootste succes, dat ons leven in het Hiernamaals zou kunnen redden, is om goede kinderen achter te laten die voor ons zullen bidden.

Onze kinderen moeten opgevoed worden met de geest van de Qur'an en zijn zegeningen. Ze zouden in het bijzonder onderwezen moeten worden in de gelijkenissen van de profeten in de Qur'an en hun boodschappen. In de hedendaagse wereld is het ondersteunen van het geloof van onze kinderen een noodzaak

als we hen willen beschermen tegen de gevaren van het atheïsme. Naast het aanbieden van Qur'anonderwijs moeten we onze kinderen ook het leven en de soenna van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) leren, aangezien hij de levende interpretatie van de Qur'an is. Om de betekenis van zijn leven goed te leren en ermee in harmonie te zijn, moeten we in zijn voetsporen treden en proberen zoals hem te zijn.

Als ouders hun taken verwaarlozen en hun kinderen geen goede religieuze opvoeding geven, zullen die kinderen opgroeien onder invloed van de media en de materialistische levensstijlen die zij promoten. De televisie zal hun opvoeder worden. Het zal hen voeden, hun verbeelding en denken conditioneren en zelfs hun fysieke verschijning vormgeven. Als deze stand van zaken eenmaal aanhoudt, blijft er maar één taak over voor ouders en dat is voldoen aan de wensen van hun kinderen.

Het is nog betreurenswaardiger voor ouders wanneer kinderen in de val lopen van immorele websites en tv-programma's. Het negeren ervan is een signaal voor de ouders. Hen negeren is een signaal voor de bestraffing van de ouders. De eenvoudigste illustratie van het gevaar is dat kinderen tegenwoordig de namen en levens van veel sportfiguren en beroemdheden kennen en proberen op hen te lijken. Toch kennen ze niet eens de namen van hun eigen profeten, laat staan hun voorbeeldige levens! Dit betekent dat de kinderen eigenlijk worden opgevoed

door voetballers en filmsterren. Ouders hebben nu de moeite om de fysieke lichamen van hun kinderen te voeden, maar de geesten van de kinderen worden gevoed door vreemden. Hoe lang kan een samenleving en een cultuur overleven onder deze omstandigheden? Als we willen slagen in de strijd tussen culturen, moeten we heel voorzichtig zijn met de opvoeding van onze kinderen. We moeten hen opvoeden volgens Islamitische principes. Onze kinderen moeten opgroeien vanuit hun eigen wortels.

De Islam bevordert bepaalde kledingnormen; ze zijn gepast voor de menselijke waardigheid. Een ervan is het verbod op het dragen van strakke en doorzichtige kleding die het lichaam onthult. Toen de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) Aisha's zus Asma' een doorzichtige jurk zag dragen, wendde hij zijn hoofd af.

Hij zei: "O Asma, zodra een vrouw de puberteit bereikt, past het haar niet om een van de delen van haar lichaam te tonen, behalve dit en dit," en hij wees naar haar gezicht en handen. (Abu Dawud, Libas, 31)

Dit zijn islamitische basisprincipes die zijn opgesteld om gedrag te voorkomen dat niet past bij de menselijke waardigheid. Mannen en vrouwen moeten samenwerken om deze principes na te leven.

Nog voordat kinderen de leeftijd van puberteit bereiken, moeten ouders de kamers van hun dochters en hun zonen scheiden. Dit is iets wat gedaan

moet worden om hen geestelijk volwassen te maken en hun persoonlijkheid te vormen.

Q - Wat zijn de verantwoordelijkheden van mannen voor de bescherming van hun gezin?

Een man moet zijn gezin beschermen tegen allerlei negatieve invloeden. Een vader moet kinderen weghouden van vrienden en plaatsen die hun religie en moraliteit kunnen bederven, van immorele programma's op televisie, van gemene en waardeloze boeken en tijdschriften. Kortom, het is de verantwoordelijkheid van mannen om het gezin te beschermen tegen aanvallen van binnen en buiten het huis.

Q - Is er nog iets waar mannen in het bijzonder op moeten letten bij het leiden van hun gezin?

Mannen moeten de religieuze grenzen in acht nemen. Tenzij het absoluut noodzakelijk is, moeten ze wegblijven van plaatsen waar mannen en vrouwen samen werken. Als een man op zo'n plek moet werken, moet hij zijn ogen en handelingen in bedwang houden; hij moet altijd de omgangsvormen van onze religie in acht nemen. Als hij een werkgever is, moet hij de werktijden en werkplekken van mannelijke en vrouwelijke werknemers zo regelen dat het niet nodig is om in een gemengde omgeving te werken. Als hij met iemand privé moet werken en samen al-

leen moet zijn, ver weg van de ogen van anderen, dan moet hij die persoon kiezen uit zijn mannelijke werknemers. Zo'n toestand wordt khalwat al-sahiha genoemd, "ware afzondering," die volgens de islamitische wet verboden is tussen niet-verwante mannen en vrouwen. Vanwege het risico van ware afzondering zou een mannelijke werkgever geen vrouwelijke secretaresses in dienst moeten nemen, wat het excuus ook is. Helaas worden vandaag de dag veel gezinnen vernietigd, alleen omdat deze principes niet worden gevolgd.

Een wijze man laat zijn zakelijke leven buitenshuis. Hij brengt zijn problemen niet mee naar huis.

Een intelligente en inzichtelijke man vergeeft de wereldse fouten van zijn gezinsleden en benadert hen met barmhartigheid en mededogen. Hij houdt de geheimen en gebreken van zijn vrouw voor iedereen verborgen.

Hij negeert de fouten van zijn familie op religieus gebied echter niet. Hij confronteert fouten serieus wanneer ze zich voordoen en voorkomt bij voorbaat fouten die door luiheid of onwetendheid begaan zouden kunnen worden. Hij doet nauwgezet al het mogelijke om de religieuze opvoeding van zijn gezin te ondersteunen. Hij onderwijst zijn kinderen zoveel mogelijk zelf en wanneer nodig krijgt hij ook professionele hulp van effectieve geleerden. Ook deze

dingen behoren tot de verantwoordelijkheden van de vader.

Een echtgenoot moet op een aangename en zachte manier met zijn vrouw praten; hij moet haar niet van zich vervreemden door haar ruw en hardvochtig te benaderen. De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) zegt:

De beste van jullie is degene die het beste met vrouwen omgaat. (Tirmidhi, *Rada*, 11. Zie ook Abu Dawud, *Sunna*, 15; Ibn Maja, *Nikah*, 50)

Een man moet met zijn vrouw overleggen over gezinszaken en haar niet meer verantwoordelijkheden geven dan ze aankan. Hij moet zijn vrouw helpen met de zorg voor kinderen en discipline, omdat zowel de zorg voor kinderen als het huishouden haar kunnen uitputten. Vrouwen helpen in hun werk zal de wederzijdse liefde vergroten en de familiebanden versterken.

Een echtgenoot moet bidden voor het welzijn van zijn vrouw. Hij zou geen lange reizen moeten maken zonder het haar van tevoren te vertellen. Hij zou ook geen gasten mee naar huis moeten nemen zonder eerst haar toestemming te vragen. Hij moet er nooit op aandringen dat zijn vrouw naar buiten gaat om vreemden te bedienen. Hij moet zijn gezin zoveel mogelijk uit gemengde omgevingen houden.

Q - Als mannen de bovengenoemde principes volgen en hun verantwoordelijkheden naar behoren uitvoeren, welke beloning krijgen ze dan?

In zekere zin vertrouwt de Islam het gezin toe aan de vader. Onze traditie kent hem zowel bijzondere rechten als de bijzondere verantwoordelijkheid toe om in alle materiële en geestelijke behoeften van zijn gezin te voorzien. Dat is de betekenis van de leiderschapspositie die aan een vader wordt gegeven.

Een vader is als de zon aan de hemel van een gezin; een moeder is als de maan, bedekt met sluiers van kuisheid; en de kinderen zijn als de sterren.

Een vader die zijn hele energie, kracht en intelligentie wijdt aan het welzijn, de discipline en de opvoeding van zijn gezin verdient het natuurlijk om gerespecteerd, geliefd en gehoorzaamd te worden. Het is een grote fout om tegen zo'n vader in opstand te komen, ongehoorzaam te zijn of er schande van te spreken. Daarom zegt de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem):

Allah's welbehagen is verborgen in de tevredenheid van een vader en Allah's woede is verborgen in de woede van een vader. (Tirmidhi, Birr, 3)

Zowel moeder als kinderen moeten de vader, die de leider van het gezin is, gehoorzamen en respecteren. De betekenis van een vader kan vooral ge-

voeld worden als hij er niet meer is. Daarom moeten familieleden de waarde van een vader kennen voordat het te laat is en proberen zijn goede gebeden te krijgen terwijl hij nog leeft. Ze moeten zijn wettige bevelen opvolgen en niet falen in hun respect voor hem.

*Gezamenlijke
Verantwoordelijkheden in het
Gezin*

*De meest barmhartige ouders zijn degenen die
elkaar en hun kinderen voorbereiden om dienaren
van Allah de Almachtige te zijn.*

Q - Een man en een vrouw bouwen een huis en besluiten alles te delen. Wat zijn de belangrijkste zaken die ze samen moeten regelen?

We moeten altijd onthouden dat er twee grote gemeenschappelijke ondernemingen in het huwelijkse leven zijn die even belangrijk zijn: het delen van geluk en vreugde en het delen van problemen en lasten. Idealiter is delen allesomvattend en omvat het elk aspect van het leven, zowel spiritueel als materieel. Het lijkt misschien gemakkelijker om geluk te delen, maar verdriet en problemen moeten ook gedeeld worden. Mannen en vrouwen moeten elkaar onder alle omstandigheden steunen: ze moeten als twee handen zijn die elkaar wassen. Het leven kan niet altijd perfect zijn. We moeten niet vergeten dat het leven ups en downs, stormen, wendingen en ongelukken kent. Het leven zit vol onbekenden en verrassingen en het lot is een goddelijk geheim. Daarom is de grootste steun voor een gelovige zijn of haar geloof in Allah (swt) en onderwerping aan Allah's wil. De op één na grootste steun komt van een lief-

hebbende echtgenoot. We moeten niet vergeten dat wanhopige en hulpeloze mensen die niet de steun vinden die ze nodig hebben van hun familie, vaak in grotere problemen worden meegesleurd. Aan de andere kant, als iemand in moeilijkheden een spiritueel volwassen en begripvolle familie heeft, kan elk probleem worden opgelost.

De gezondheid van een gezin hangt af van de geestelijke volwassenheid en het wederzijdse begrip van de leden. Dit is de belangrijkste vereiste voor het bereiken van goede resultaten uit een huwelijk. De beroemde woorden van Mawlana Jalaluddin Rumi zinspelen op deze realiteit:

Luister naar deze waarheid van de roos, hoor wat ze zegt: “Waarom zou ik me verdrietig voelen, waarom zou ik mijn leven tussen de doornen betreuren? Ik won mijn vermogen om te glimlachen door gezelschap te houden van stekels en door dat te verdragen, groeide ik in staat om schoonheid te verspreiden en parfum uit te stralen naar de wereld.”

Deze roos zegt ons: “Wees als ik!”.

Q - Wat moeten we doen om een gezonde gezinsstructuur op te bouwen?

Ten eerste kan geluk in een gezin alleen wederzijds worden bereikt. De fundamenten van wederzijds geluk zijn:

1. Behandel elkaar vriendelijk;
2. Gedraag je bedachtzaam en volwassen;
3. Stel de ander op de eerste plaats.

Deze gewoonten kunnen gemakkelijk worden bereikt door mensen die moraliteit, intelligentie, wijsheid, oprechtheid en wederzijdse gevoeligheid als persoonlijke doelen nastreven.

Om met elkaar overweg te kunnen, hebben echtgenoten vijf grote kwaliteiten nodig: vroomheid, deugdzzaamheid, liefde, mededogen en trouw. Het belang van deze kwaliteiten is heel duidelijk in onze huidige samenleving, aangezien we elke dag horen over zoveel tragedies die ontstaan door het gebrek eraan.

Vroomheid en deugd zijn de basis van alle andere goede kwaliteiten in een gezin, net zoals ze dat zijn in een samenleving. Huizen waar haar bewoners leven volgens de Islamitische principes schenken zichzelf en hun samenleving het geluk van beide werelden. Maar wanneer leden van een gezin zich verwijderen van de Islam, worden niet alleen de andere gezinsleden maar ook de hele samenleving negatief beïnvloed.

We moeten vroomheid goed begrijpen. Een persoon kan niet tegelijkertijd vroom en onbeschoft zijn. Islam bestaat volledig uit hoffelijkheid en gratie. Zoals het door een dichter wordt gezegd:

Manieren zijn een kroon gemaakt van het licht van de Heer

Zet die kroon op om veilig te zijn voor alle onheil.

Rumi zegt:

Mijn intelligentie boog zich naar mijn oor en vroeg: “Wat is religie?”

Mijn hart antwoordde: “Religie is goede manieren.”

De volgende grote noodzaak, liefde, is de kracht die familieleden met elkaar verbindt en hun banden versterkt. Als de liefde afneemt, beginnen de fundamente van een familie in te storten. Liefde moet wederzijds zijn. Liefde is niet alleen een gevoel, het is een houding; hoe meer de liefde toeneemt, hoe meer de harten versierd moeten zijn met gratie, hofelijkheid en respect. Liefde mag niet veranderen in ondoordachte lichtzinnigheid en bepaalde omgangsvormen moeten altijd in acht worden genomen. Liefde, barmhartigheid en andere soortgelijke emoties moeten gematigd worden uitgedrukt. Overmatige liefde kan een relatie beschadigen. Een volledig gebrek aan liefde kan er echter toe leiden dat degenen die er naar hunkeren, het op slechte plaatsen gaan zoeken. Terwijl overmatige, egoïstische liefde zal leiden tot overheersende bezitterigheid en jaloezie, kan gebrek aan liefde leiden tot een gebrek aan enige zorg over het gedrag van de echtgenoot. Dit zijn allebei rampen voor een gezin.

Men moet even voorzichtig zijn met een teveel of een tekort aan barmhartigheid. Te veel barmhartigheid kan leiden tot volgzzaamheid; het kan eindigen in het tolereren van rampzalige fouten. Dit is geen barmhartigheid, maar zwakheid van hart. Gebrek aan mededogen daarentegen verhardt het hart en leidt iemand tot onderdrukking en geweld. Matigheid in mededogen geeft goede resultaten en brengt geluk in een gezin. De meest barmhartige ouders zijn degenen die hun kinderen kunnen wekken voor het ochtendgebed en hen zo voorbereiden op het eeuwige geluk.

Trouw is een van de belangrijkste zaken. Beide partijen moeten voorzichtig zijn om het serieus te nemen. Trouw betekent eerlijk en trouw zijn in elk aspect van het leven. Natuurlijk is het voor de continuïteit van het huwelijk heel belangrijk dat elke partner woorden en daden vermijdt die het vertrouwen van de ander kunnen schaden. Het is ook heel belangrijk dat partners hun trouw aan elkaar waarderen, zodat ze hun ogen en harten waakzaam beschermen tegen het afglijden naar buitenstaanders. Echtgenoten moeten nauwgezet de islamitische principes naleven die de omgang tussen mannen en vrouwen regelen om te voorkomen dat ze in ongewenste situaties terechtkomen. Handelingen en gedragingen die het risico lopen om verdenkingen, roddels en twijfels uit te lokken, schaden iemands eer en reputatie

onder de mensen en brengen de toekomst van een familie in gevaar.

Een andere uiting van trouw en loyaliteit is het respecteren en dienen van de ouders van de echtgenoot. Zowel bruid als bruidegom moeten er aan wennen om hun schoonvaders en -moeders als hun eigen ouders te behandelen. Ze zullen zich snel genoeg in dezelfde positie bevinden wanneer hun eigen kinderen trouwen! Als ze hun schoonfamilie kwetsen, kunnen ze in de toekomst heel goed met soortgelijke verwondingen te maken krijgen.

Q - U hebt gezegd dat het de taak van de man is om voor het levensonderhoud van zijn gezin te zorgen. Vereist deze verantwoordelijkheid economie?

Zoals we al eerder hebben gezegd, is het de verantwoordelijkheid van mannen om in de behoeften van een gezin te voorzien. Dit betekent echter niet dat mannen onmiddellijk in alles moeten voorzien waar een gezinslid naar verlangt. Wettige en noodzakelijke verzoeken moeten worden ingewilligd in overeenstemming met de financiële middelen van het gezin. Als aan elk verzoek van iemand direct wordt voldaan, leidt dat tot verwennerij en verwennerij kan leiden tot verdorvenheid en rebellie. Na verloop van tijd zal zo iemand alleen nog maar aan zijn of haar eigen voordeel denken. Hij of zij zal andere familieleden

den als dienaren gaan behandelen. Daarom moet een gelovige zijn of haar verlangens beheersen, zelfs als de nodige financiële middelen beschikbaar zijn. Het matigen van verlangens is een zeer belangrijke discipline, onmisbaar als we spirituele volwassenheid willen bereiken en Allah's welbehagen willen bereiken. Geduld is belangrijker wanneer we de middelen hebben dan wanneer we ze niet hebben, omdat rijkdom voortdurend egoïsme uitlokt.

Goddelijke wijsheid voorziet ons van een opvoedkundige methode die ons zal helpen onze verlangens te beheersen en spiritueel volwassen te worden. Allah de Almachtige weigert soms de smeebeelden en wensen van Zijn dienaren, accepteert ze soms en stelt ze soms uit. Het doel is om ons dienaren eraan te herinneren ons niet te hechten aan de tijdelijke wereld en om ons te helpen beseffen dat we Allah's hulp altijd nodig hebben. Mensen hebben er een hekel aan om deze wereld te verlaten, zelfs als we onder zware omstandigheden van armoede en gebrek leven. Als we in staat zouden zijn om elke gril te vervullen, zouden we nooit willen vertrekken, of ooit denken aan het Hiernamaals! Zulke achteloosheid sleept mensen mee in steeds grotere fouten en zelfs in rebellie tegen Allah de Almachtige. Adam (vrede en zegeningen zij met hem) maakte de fout dat hij het Paradijs niet wilde verlaten en als gevolg daarvan werd hij eruit verdreven. Daarom moeten we, wanneer onze kinderen iets van ons willen, niet

alleen rekening houden met de mogelijke problemen die het hen in deze wereld kan opleveren, maar ook met wat de gevolgen voor hen kunnen zijn op de Dag des Oordeels.

Natuurlijk kan het te veel beperken van uitgaven, tot het niveau van gierigheid en het weigeren om zelfs maar te voorzien in levensnoodzakelijke zaken, nooit acceptabel gedrag zijn. Een intelligent persoon volgt een evenwichtige weg tussen de twee uitersten. De Qur'an prijst:

... zij die, wanneer zij uitgeven, noch extravagant noch spaarzaam zijn en (daartussen) de rechtvaardige middenweg aanhouden. (25:67)

De middenweg is de balans van het leven. Gierigheid is afschuwelijk. Ook verkwisting is een onacceptabele eigenschap voor een moslim. Zelfs een rijke moslim mag zijn of haar rijkdom niet verspillen. Niemand heeft het recht om te zeggen: "Dit is mijn eigendom en ik kan ermee doen wat ik wil." Rijkdom behoort toe aan Allah de Almachtige. Hij heeft het alleen aan mensen in deze wereld toevertrouwd. Op de Dag des Oordeels zal Hij ons ondervragen over waar en hoe we onze rijkdom hebben besteed. Dit wordt uitgedrukt in het volgende vers:

En geeft aan de naaste zijn recht en (aan) de behoeftige en de reiziger en verkwist niet. Voorwaar, de verkwisters zijn de naasten van de duivels en de duivel is altijd ondankbaar jegens zijn Heer. (17:26-27)

Islam verbiedt alle soorten van verkwisting voor iedereen. Het maakt niet uit of het de vader of moeder van de familie is: verkwisting in een familie is een ziekte die voorkomen moet worden. Als deze ziekte doordringt in iemands ziel, is het echt moeilijk voor die persoon om in vrede te leven.

Vandaag de dag sleept de ziekte die we “bestedingswaan” noemen veel mensen mee in ontevredenheid met wat ze hebben en zorgt ervoor dat ze abnormale uitgaven als normaal beschouwen. Voortdurend veranderen van meubels, apparaten, mobiele telefoons, auto’s en andere bezittingen, ook al zijn ze niet aan verandering toe; nieuwe kleren kopen alleen maar om de nieuwe mode te volgen; en erop staan om alleen bepaalde dure merken te kopen zijn allemaal destructieve gevolgen van deze ziekte. Het resultaat van al deze nutteloze uitgaven is niets anders dan teleurstelling en frustratie. Degenen die hun kosten proberen te dekken met creditcards en zich onderwerpen aan woekertransacties, zijn gedoemd om verwoest te worden wanneer hun financiële middelen tekortschieten. Uiteindelijk zullen de slachtoffers van deze ziekte proberen de mensen om hen heen de schuld te geven omdat ze niet helpen. Dit alles is het resultaat van het niet evenwichtig gebruiken van verstand en emotie samen.

Allah (swt) heeft armoede en rijkdom geschapen om de dankbaarheid en het geduld van de mensen te testen. Daarom moeten we ons wenden tot de zegen

van geduld om te voorkomen dat we uitgavenwaan-
zin krijgen. Een gelovige moet bedenken dat gebrek
aan middelen een dienaar kan helpen om dichterbij
zijn Heer te komen. Ondertussen zal zelfs de rijkste
en meest achteloze persoon in de wereld Allah (swt)
gedenken en Zijn hulp vragen wanneer hij in gevaar
is. Het is wanneer wij mensen onze zwakheid voelen
dat we onszelf herkennen. De boodschapper van Al-
lah (vrede en zegeningen zij met hem) drukte zijn
eigen zwakheid als volgt uit:

*Lieve Heer! Ik kan U niet goed kennen. Ik kan U
niet goed dienen.*

Vrienden van Allah hebben richtlijnen voor kle-
ding voorgesteld die in overeenstemming zijn met de
verschillende spirituele staten van de mens.

Op het niveau van de Sharia moet kleding val-
len binnen de grenzen van het toegestane en het ver-
bodene.

Op het niveau van de tariqah moet kleding wor-
den bepaald door noodzaak.

Op het niveau van *Haqiqa* is bezorgdheid over
kleding en uiterlijk ondenkbaar.

Het beste principe is om schone en eenvoudige
kleding te dragen en dan de zaak niet in je hart te
laten zitten.

Islam heeft principes voortgebracht om ons te
helpen niet alleen te begrijpen hoe rijkdom te verdie-

nen, maar ook hoe het uit te geven. Als we thuis niets productiefs kunnen vinden om met ons geld te doen en het daardoor beginnen te verspillen aan nutteloze verwennerijen, moeten we denken aan de ongelukkige mensen in de wereld en overwegen om hen te helpen. Als we hen al helpen, dan is het tijd om de steun te verhogen. Degenen die zich ervan bewust zijn dat de armen recht hebben op hun rijkdom, kunnen deze niet extravagant uitgeven. De Qur'an leert:

En geeft uit op de Weg van Allah en werpt u niet met uw eigen handen in het verderf en doet goed (aan anderen); voorwaar, Allah houdt van degenen die goed doen. (2:195)

We moeten niet vergeten dat er in de volgende wereld ernstige vragen zullen worden gesteld over elke verspilde cent. Ondertussen zijn er in deze wereld veel verarmde mensen die worstelen om te overleven.

Alle gelovigen moeten nadenken over de vele geschenken die Allah (swt) ons heeft gegeven en er dankbaar voor zijn. We moeten ons herinneren dat we slapen met een volle maag, terwijl zoveel mensen in de wereld honger en dorst hebben. Wij zijn veilig en geborgen, terwijl zoveel mensen in gevaar leven. Wij zijn beschermd in warme huizen, terwijl er mensen in de wereld zijn die bevriezen. Dit zijn grote zegeningen van Allah de Almachtige, maar ze leggen ook

een zware verantwoordelijkheid op de schouders van de gelovigen.

Dit soort reflectie moet een vast onderdeel van ons leven zijn. Kalief ‘Umar (moge Allah tevreden met hem zijn), van wie gezegd wordt: *“Ondervraag jezelf voordat je ondervraagd wordt”*, dacht elke nacht na over zijn verantwoordelijkheden. Hij zei: *“Als er tijdens mijn regering een schaap in de Tigris zou vallen en verdrinken, dan ben ik bang dat Allah de Almachtige mij daar op de Dag des Oordeels verantwoordelijk voor zal houden.”* Hij vroeg zichzelf regelmatig af: *“O ‘Umar! Wat heb je vandaag gedaan omwille van Allah?”*

We zouden onszelf moeten afvragen hoe vaak we zulke emoties hebben gevoeld. Op hoeveel nachten, na een lange werkdag, hebben we onze harten ondervraagd in een dergelijke contemplatie? Dege- nen die dit niveau van reflectie bereiken, krijgen een nieuwe eigenschap die hen spirituele vrede en rust geeft. Het is tevredenheid.

Tevredenheid is de grootste rijkdom ter wereld. Iemands spirituele rijkdom kan worden afgemeten aan zijn mate van tevredenheid. Tevreden mensen weten hoe ze tevreden moeten zijn met wat ze hebben. Ze zijn niet hebzuchtig om meer te krijgen. Dit leidt ertoe dat ze hun situatie in het leven accepteren en hun gedachten erover verzachten. Tevredenheid mag echter nooit verkeerd begrepen worden als luiheid en het opgeven van het werken voor de kost!

Integendeel, tevredenheid met Allah's zegeningen begint pas te werken nadat we ons hebben toegewijd aan het werken binnen de wettelijke grenzen. Degenen die tevreden zijn met wat ze hebben, streven er ook naar om anderen te helpen. Degenen die niet tevreden zijn, willen altijd meer en in plaats van anderen te helpen, eisen ze voortdurend hulp voor zichzelf.

We noemen het Profetische tijdperk het Tijdperk van Geluk ('*asr al-sa'ada*). De gemeenschap van die dagen was er een waarin al deze en vele andere verdiensten zich manifesteerden. Het was een gemeenschap die de verste horizons van *wusla* - geestelijke eenheid - bereikte. Het was een gezegende tijd van het intiem kennen van Allah (swt) en Zijn Boodschapper (vrede en zegeningen zij met hem). In die gemeenschap haalden de mensen wereldse verwachtingen en voordelen uit hun hart. Ze zagen hun bezittingen en hun levens als middelen om dichter bij Allah en Zijn Boodschapper te komen. Geloof was een plezier en genade was eindeloos. Het dienen van de schepping van Allah de Almachtige was een manier van leven. Imiteren wat de Boodschapper van Allah deed was het grootste ideaal van de Metgezellen. Alle raadgevingen en waarschuwingen van de Profeet werden aanvaard als heilige bevelen en nauwgezet nageleefd.

De hele samenleving van die tijd leefde in tevredenheid. Extravagantie, luxe, buitensporige uitgaven,

hebzucht en opzichtigheid waren eigenschappen die de Metgezellen niet kenden. Ze waren zich bewust van het feit dat, zoals het gezegde luidt, “morgen het graf de woonplaats van onze zielen zal zijn.” Zij plaatsten Allah en Zijn Boodschapper in het middelpunt van al hun sociale relaties. Hoewel ze ooit een onwetende gemeenschap waren, bereikten ze, nadat ze werden toegelaten tot de school van het geloof, een van de grootste beschavingen uit de geschiedenis. Hun harten leefden met de constante vragen: “Wat verlangt Allah van mij? Wat zou de Boodschapper van Allah van mij willen zien?” Voor hen was het hele leven verbonden met Allah’s welbehagen. Onder hen verdiepten barmhartigheid en mededogen zich en de gevoeligheid voor het respecteren van de rechten van anderen en het doen van rechtvaardigheid bereikte zijn hoogtepunt. Voor de Metgezellen waren de meest vreugdevolle momenten van het leven de momenten waarop zij de boodschap van Allah (swt) aan anderen overbrachten.

Vandaag de dag moeten we proberen in de voetstappen van de Metgezellen te treden om dezelfde spirituele niveaus te bereiken die zij bereikten en om in een vreedzame en rustige samenleving te leven, zoals zij deden. Moeders en vaders moeten proberen deze schoonheden te belichamen en hun kinderen volgens deze principes op te voeden.

Het is vooral belangrijk dat ouders hun kinderen altijd gelijk behandelen en rechtvaardigheid tussen

hen in acht nemen. Mensen kunnen hun innerlijke gevoelens misschien niet beheersen, maar de uiterlijke uitdrukking van die gevoelens zou op zijn minst geen ongelijkheid tussen kinderen mogen veroorzaken. Als er bijvoorbeeld iets wordt gekocht voor één kind, moet hetzelfde, of iets soortgelijks, worden gekocht voor de anderen. Wanneer één van hen gekust wordt, mogen de anderen niet verwaarloosd worden. Kortom, ouders moeten nooit toestaan dat jaloezie wortel schiet onder hun kinderen.

Mensen moeten ook op zoek gaan naar woningen in goede buurten en voorzichtig zijn in hun relaties met burens en familieleden die zwakheid vertonen in moraliteit en religie. Ze moeten nooit hun eigen kinderen in gevaar brengen in de hoop de fouten van anderen te corrigeren.

Over Kinderdiscipline

*Als we perfecte kinderen willen, laten we dan eerst
proberen perfecte ouders te zijn.*

Q - Hoe moeten gezinnen kinderen disciplineren?

Allereerst moeten we heel duidelijk stellen dat kinderen goddelijk vertrouwen in ons hebben en voortkomen uit onze eigen essentie. Voor gevoelige zielen beginnen de melodieën van geluk thuis met de rustgevende muziek van gelukkige kinderen.

Zoals het wordt uitgedrukt in de overleveringen van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), zijn kinderen “bloemen van het Paradijs”, “vruchten van de harten” en “goddelijke zegeningen”. Kinderen zijn de beste zegeningen van onze Heer. Hoe kan iemand de vreugde vergeten bij de geboorte van een eerste kind? De glimlach van kinderen is als een geschenk uit het paradijs. Voor een moeder is het daarom de meest eervolle bezigheid om kinderen te disciplineren, op te voeden en bij te dragen aan de samenleving. Het hart van een moeder is de eerste school van een kind: hier krijgt het kind zijn basis-training. Bovendien zullen rechtschapen generaties die met grote zorg zijn grootgebracht beschermende schilden zijn tussen hun ouders en het hellevuur.

Een van de belangrijkste plichten van ouders is om hun kinderen toe te rusten met Islamitische deugden en een goed karakter. Maar het is niet alleen de centrale plicht van ouders om gelovige en rechtschapen kinderen op te voeden: het is ook een garantie voor het ontvangen van voortdurende beloningen tot het einde der tijden.

Kinderen zijn uitzonderlijke vruchten van gezinsgeluk en een sterke band tussen de moeder en de vader. Zij zijn het meest waardevolle vertrouwen van Allah (swt) voor de ouders. De verantwoordelijkheden van mensen worden uitgedrukt in het volgende gezegde van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem):

Jullie zijn allemaal voogden en verantwoordelijk voor jullie lasten: ... een man is voogd over zijn gezin en verantwoordelijk voor zijn last; en een vrouw is voogd over het huishouden van haar man en verantwoordelijk voor haar last... (Bukhari, Wasaya, 9; Muslim, Imara, 20)

De Qur'an zegt:

O jullie die geloven! Redt jullie zelf en jullie families van een vuur waarvan de brandstof mensen en stenen zijn... (66:6)

De boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) legt dit vers uit door te zeggen:

Houd hen weg van het begaan van de dingen die Allah de Almachtige heeft verboden en moedig hen aan om goede daden te verrichten. Dat is de manier om hen te redden van het Hellevuur. (Alusi, XXVIII, 156)

V - Op welke basis moet de opvoeding van kinderen beginnen? Kan het gebruik van fysieke straffen een acceptabele methode van discipline zijn? Wat is de rol van het gezin in de discipline en waarover moeten gezinnen voorzichtig zijn?

Het disciplineren van kinderen zou moeten beginnen met de training van ouders; zo'n belangrijke taak kan alleen succesvol worden uitgevoerd met behulp van de juiste training. Hoe kunnen inadequate ouders hun kinderen discipline bijbrengen? Zoals de dichter zegt,

Hijzelf is een moordenaar die hulp nodig heeft

Hoe kan hij dan anderen helpen?

Dus als discipline bij kinderen begint met discipline bij de ouders, zal het effectievere resultaten opleveren. Nogmaals, zoals het wordt uitgedrukt door de dichter Seyri:

Vader, pijler van het gezin, moet rechtop en sterk zijn

Moeder, hart van de familie, moet een roos zijn, zoet en warm

Met dit alles in gedachten kunnen we de basisprincipes waaraan ouders aandacht moeten besteden als volgt samenvatten:

a. Het kind moet een spiritueel betekenisvolle naam krijgen. Aan het hoofd van de rechten van een kind op zijn ouders staat “een goede naam te krijgen”, omdat de betekenis van de naam de persoonlijkheid van het kind beïnvloedt. Met andere woorden, de betekenis van de naam van het kind manifesteert zich op het kind. In een overlevering, gerapporteerd door Tabari, staat:

“De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) liet een melkkameel brengen en vroeg: ‘Wie zal deze kameel melken?’ Een man stond op. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) vroeg: ‘Wat is jouw naam?’ De man zei: ‘Murra (bitterheid).’

De Boodschapper van Allah zei tegen hem: ‘Ga zitten.’

Opnieuw zei hij: ‘Wie zal het melken?’ Een man stond op en de Boodschapper van Allah vroeg: ‘Wat is jouw naam?’ Hij zei: ‘Jamra (vuur).’

De Boodschapper van Allah zei: ‘Ga zitten.’

Weer zei hij: ‘Wie melkt deze kameel?’ Een man stond op en de Boodschapper van Allah vroeg hem: ‘Wat is jouw naam?’ De man zei: ‘Ya `ish (hij leeft).’ Toen gaf de Boodschapper van Allah hem de taak om

de kameel te melken. (Tabarani, *Mu`jam*, XXII, 277; Muw-atta, *Isti`zan*, 24)

b. Voor de spirituele ontwikkeling van hun kinderen moeten ouders heel gevoelig zijn voor de religieuze wettigheid van wat ze eten.

c. Kinderen groeien op door hun ouders te imiteren in elk aspect van hun leven. Imitatie, leren van het voorbeeld, is de essentiële eigenschap van kinderen. Daarom moeten ouders voorbeeldig gedrag vertonen zodat ze het kunnen imiteren. Als een kind bijvoorbeeld opgroeit in een gezinsomgeving waar de ouders altijd ruzie maken, dan zal hij of zij beïnvloed worden door de atmosfeer en waarschijnlijk humeurig worden. Een kind dat opgroeit in een vredige en rustige omgeving zal daarentegen waarschijnlijk opgroeien met goede manieren en een fatsoenlijk persoon worden.

d. Het gedrag van kinderen moet altijd onder controle van hun ouders staan, maar kinderen mogen nooit het gevoel hebben dat ze gecontroleerd worden. Ze moeten voorkomen dat ze in het geheim slechte dingen doen die ze niet openlijk kunnen doen. Anders verzwakt hun karakter en krijgen ze twee gezichten. De eerste manifestatie van deze toestand is liegen en huichelarij.

e. De goede daden van kinderen moeten worden geprezen en beloond, maar hun fouten mogen ook niet worden genegeerd. Net zoals het belonen

van goed gedrag ervoor zorgt dat dit gedrag blijvend wordt, zo zorgt het onbestraft laten van overtredingen er ook voor dat deze in het karakter van een kind worden opgenomen. Fouten in de kindertijd moeten serieus worden genomen, omdat herhaalde slechte acties kunnen uitgroeien tot verslavingen.

f. Onnodig en voortdurend straffen heeft ook een negatieve invloed op kinderen. Als een kind bijvoorbeeld per ongeluk een keukengerei breekt in de keuken, moet het niet worden berispt, want ongelukjes overkomen iedereen. Kinderen straffen voor ongelukjes zal wrok opwekken, wat ertoe kan leiden dat ze zich gaan verzetten tegen het juiste gedrag dat ouders goedkeuren: ze zullen het tegenovergestelde doen van wat hen gezegd wordt te doen. Daarom moeten ouders heel gevoelig zijn en hun kinderen niet straffen voor toevallige fouten. We mogen fouten die hun moraliteit kunnen beïnvloeden echter nooit negeren of tolereren. Het is ook heel belangrijk om bij het corrigeren van fouten het kind duidelijk te maken wat er verkeerd was aan de handeling. Alleen als een kind een fout begrijpt en accepteert, zal het klaar zijn om te profiteren van onderwijs. Anders zal het kind blijven denken dat de handeling goed was en zal het de ouders de schuld gaan geven van het onrecht.

g. Daarom moeten kinderen ook bij het onderwijzen van religieuze plichten en verboden overtuigd worden van de redenen daarvoor.

h. Goede manieren en morele principes zijn essentieel. Vooral rijke families moeten hun kinderen leren hun vrienden netjes te behandelen. Onbeschoftheid en arrogantie moeten worden voorkomen. Het is nuttig om hen het verhaal van Qarun uit het 28e hoofdstuk van de Qur'an te leren - in eenvoudige woorden, zodat ze het kunnen begrijpen.

i. Binnen de grenzen van de wet moeten kinderen "hun kindertijd kunnen beleven". Maar net zoals ze niet onder te veel druk mogen worden gezet, mogen ze ook niet te veel aan hun lot worden overgelaten. Te veel luiheid brengt de groeiende persoonlijkheid op een dwaalspoor. Te veel druk daarentegen verplettert het karakter en maakt kinderen verlegen of opstandig. Kinderen in de puberteit zijn bijzonder geneigd om opstandig te zijn tegen hun ouders. Daarom moeten ouders er alles aan doen om de tijd van hun kinderen te vullen met passende activiteiten om hen op te voeden tot deugdzame mensen.

j. Kinderen moeten herinnerd worden aan de zegeningen van Allah de Almachtige en moeten gewend worden om dankbaarheid te tonen. Ze moeten worden opgevoed volgens de principes uit het leven van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem).

k. Van jongs af aan moeten kinderen worden aangemoedigd om gewoonten te ontwikkelen van "het aanbidden van Allah en het dienen van de mensheid." Naast eenvoudige gewoontevorming

moet hen ook de *betekenis* van onze verplichtingen van aanbidding en dienstbaarheid worden geleerd. Kortom, als we perfecte kinderen willen, laten we dan eerst proberen perfecte ouders te zijn. De ware wortel van goede discipline kan alleen ouderliefde zijn. Onze kinderen zijn ons toevertrouwd door Allah; van hen houden en voor hen zorgen is een middel voor ons om geluk te bereiken in deze wereld en in het Hiernamaals. Als we geen fatsoenlijke generatie grootbrengen, zullen we onszelf alleen vinden in deze wereld en later in het graf. We moeten niet vergeten dat het graf onze uiteindelijke woonplaats zal zijn. Laten we onze kinderen dienovereenkomstig behandelen

Q - Waar moeten moeders gevoelig voor zijn als het gaat om de discipline en opvoeding van een kind?

Zoals het spreekwoord zegt: “Een moeder is een school.” Het hart van de moeder is het klaslokaal van het kind. Omdat een moeder vaker dan wie ook thuis bij haar kinderen blijft, zal zij het eerste en meest effectieve rolmodel zijn dat blijvende sporen nalaat in de ziel van haar kinderen.

Elk woord dat uit de mond van een moeder komt, is als een baksteen in het bouwwerk van de persoonlijkheid van haar kind. Moeders zijn de grootste bron van barmhartigheid, de leraren van

barmhartigheid. Het wordt moeilijker om kinderen op te voeden die verstoken zijn van de discipline van een moeder, omdat discipline die wordt opgelegd zonder een onderliggende perceptie van barmhartigheid van nature rebellie voortbrengt. Mensen met een hoog karakter zijn meestal te vinden onder degenen die zijn opgevoed door een rechtschapen moeder.

Een rechtschapen en zelfopofferende moeder, die vele kostbare en moeilijke taken op zich neemt zoals de zorg voor een huis, de discipline van kinderen en de attente dienstbaarheid van een echtgenoot, verdient immense liefde, diep respect en levenslange dankbaarheid. Deugdzame en serieuze moslims uit alle moslimlanden hebben ons vele prachtige illustratieve voorbeelden nagelaten van het juiste respect voor moeders. De eerste onder hen is natuurlijk de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem). Hij bezocht zijn pleegmoeder Halima (moge Allah tevreden met haar zijn) elke week. Hij legde zijn mantel op de grond en nodigde haar uit om erop te gaan zitten. Elke keer als zijn pleegmoeder de kamer binnenkwam, stond hij op uit respect.

Moeders, die de gelegenheid en tijd hebben om in nauw contact met hun kinderen te zijn, zouden tips over discipline en opvoeding moeten halen uit het leven van de Metgezellen van de Profeet. Vrouwelijke Metgezellen die moeder waren kregen hun eigen geestelijke opvoeding van de Profeet. Zij raad-

den ook hun kinderen aan om hem regelmatig te bezoeken. Hudhayfa (moge Allah tevreden met hem zijn) vertelde dit verhaal:

Op een dag vroeg moeder me: “Wanneer was de laatste keer dat je de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) hebt bezocht?”

Ik zei: “Ik heb hem al een paar dagen niet gezien.” Ze werd erg boos en verweet het me. Uiteindelijk zei ik tegen haar: “Hou alsjeblieft op boos op me te zijn! Laat me meteen naar de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) gaan en het avondgebed met hem bidden. Dan zal ik hem vragen om tot Allah de Almachtige te bidden voor onze vergeving.” (Tirmidhi, *Manaqib*, 30; Ahmad b. Hanbal, *Musnad*, V, 391-92)

We moeten onze kinderen beschermen tegen extravagantie en allerlei vormen van extremisme. We moeten hen respectabele, betekenisvolle namen geven, hen kennis laten maken met de Edele Qur'an en hun zuivere harten vertrouwd maken met de geneugten van het bidden, het helpen van anderen en het geven van liefdadigheid. We moeten ook, zoveel als we kunnen, elke vorm van negatief gedrag vermijden dat egoïsme in hen zou kunnen doen toenemen. Kinderen zijn net bandrecorders. Ze zijn geneigd om alles wat ze zien op te nemen en te imiteren. Laten we ons bijvoorbeeld eens voorstellen wat voor schade

het volgende incident kan aanrichten als het eenmaal is opgenomen in het zuivere geheugen van een kind.

Een bedelaar, oud en ziek, klopt aan bij een gezin om hulp te vragen. De vader van het gezin berispt de man; zijn dochter merkt dit op. Het kleine meisje vraagt: “Papa, waarom breek je het hart van de arme man?”

De koudhartige vader antwoordt: “Let maar niet op hem! Dit soort mensen schaamt zich er niet voor om anderen tot last te zijn. Als het ze lukt om geld te krijgen, verspillen ze het gewoon. Misschien zijn ze zelfs rijker dan wij!”

Ondertussen blijft de arme man aan de deur vanwege zijn grote nood vragen: “Omwille van Allah, help me alsjeblieft!”

De woede van de vader wordt erger. Hij schreeuwt: “Maak dat je wegkomt, schaamteloze man!”

Misschien zijn sommigen van ons bekend met zulke taferelen. Maar zou niet ieder klein meisje dat zoiets ziet en van haar vader houdt, haar gevoelens van medelijden beginnen te verliezen? Is het niet waarschijnlijk dat ze zelf een koudhartig persoon wordt die niets voelt voor het lijden van anderen?

Indachtig de opvoedende effecten van acties, wanneer mijn eigen vader Musa Efendi (moge Allah zijn ziel zegenen) iets wilde geven aan een behoeftig

persoon, gaf hij het soms door de handen van kinderen. Op deze manier raakten we allemaal gewend aan het helpen van anderen. Op een keer kwamen er mensen langs die donaties verzamelden voor een belangrijk doel. Mijn vader keek naar de zevenjarige jongen die naast hem zat. De kleine jongen, die zich niet bewust was van het feit dat hij werd geobserveerd, liet zijn kleine zakgeld in de donatiebox vallen. Hij was duidelijk geraakt door de vrijgevigheid van de volwassenen om hem heen. Toen mijn vader zag wat het jongetje deed, riep hij hem bij zich. Nadat hij zijn goede daad had geprezen, zei hij tegen het kind: “Je hebt het goed gedaan, mijn jongen! Als je niets had gegeven, zou ik verdrietig zijn geweest.”

Dit verhaal is slechts één voorbeeld van de vele die we ons kunnen herinneren, die allemaal bewijzen hoe kinderen de daden van de volwassenen om hen heen imiteren.

We moeten in gedachten houden dat overleveringen van de Profeet suggereren dat meisjes meer aandacht nodig hebben dan jongens. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zegt:

Hij die drie dochters heeft en voor hen zorgt, hen kleedt, hen barmhartigheid betoont, hen helpt bij hun huwelijken en hen daarna blijft helpen, zal zeker het Paradijs binnengaan. (Abu Dawud, *Adab*, 121; Ibn Hanbal, III, 97)

“Als iemand twee meisjes opvoedt tot volwassenheid in vriendelijkheid, dan zullen hij en ik op de Dag

der Opstanding zo zijn” - en hij verstrengelde zijn vingers (om de mate van nabijheid tussen hem en die persoon te tonen). (Muslim, Birr, 149; Zie ook Tirmidhi, Birr, 13)

Dit verhaal vertelt ons hoe we met onze kinderen moeten omgaan, vooral met onze dochters.

Een ander belangrijk punt met betrekking tot de opvoeding van kinderen is de kwestie van lichamelijke mishandeling. Het slaan van kinderen kan onder geen enkele omstandigheid worden geaccepteerd. Om slecht gedrag van kinderen te voorkomen, kunnen enkele voorzorgsmaatregelen worden genomen, maar slaan mag daar nooit bij horen. Slaan verandert onze jongeren - onze toekomst! - in lafaards of in onfatsoenlijke en schaamteloze mensen. Het is duidelijk dat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) zelfs het slaan van dieren verbodt, laat staan van mensen. Toen onze moeder `A'isha een kameel cadeau kreeg, waarschuwde hij haar voor het trainen ervan met deze woorden:

“O `A'isha! Vriendelijkheid wordt nergens in gevonden zonder iets toe te voegen aan de schoonheid ervan en wordt nergens aan onttrokken zonder het gebrekkig te maken.” (Muslim, Birr, 78; See also Abu Dawud, Adab, 10)

Het hart van een moeder kan de uitbarstingen van familieleden beheersen, vooral de koppigheid van haar kinderen.

Een vrome moeder is als een omhelzing van goddelijke barmhartigheid. Daarom zei de Profeet (vrede zij met hem): *“Het paradijs ligt onder de voeten van moeders...”* Omdat de zaden van ons geluk gezaaid worden in de harten van onze moeders, drong de Boodschapper van Allah aan op liefde voor moeders. Toen hem (vrede en zegeningen zij met hem) gevraagd werd wie het meest recht heeft om met het hoogste respect behandeld te worden, zei hij drie keer: “Je moeder.” Pas daarna zei hij: “Je vader.” (Bukhari, *Adab*, 2; Muslim, *Birr*, 1, 2; Zie ook Ibn Maja, *Wasaya*, 4; Abu Dawud, *Adab*, 120; Tirmidhi, *Birr*, 1)

Q - Hoe moet een vrouw omgaan met de kinderen van haar man uit zijn eerdere huwelijk(en)?

Ze zou hen moeten accepteren alsof het haar eigen kinderen zijn. Het is belangrijk dat ze haar aandacht, mededogen, barmhartigheid en dienstbaarheid niet van hen weghoudt. De Profeet toonde zijn hele leven respect voor de moeder van Hadrat `Ali, Fatima bint Asad (moge Allah tevreden met hen beiden zijn), omdat ze hem had beschermd en hem (vrede en zegeningen zij met hem) had behandeld, als haar eigen zoon. Toen zij overleed, bad de Profeet over haar lichaam, zeggende:

O mijn moeder! Moge Allah genade hebben met je ziel. Je was mijn tweede moeder na mijn echte moe-

der. Je bleef hongerig, maar voedde mij; je zou jezelf niet kleden, maar je kleeedde mij; je zou jezelf weghouden van lekker eten, maar je liet me het eten; en door dit alles te doen, zocht je niets anders dan Allah's tevredenheid en eeuwige verlossing.

De Profeet beval het lichaam driemaal te wasen. Daarna kleeedde hij haar aan met zijn eigen hemd; ze was gehuld in zijn hemd. De Boodschapper van Allah hielp bij het graven van haar graf en daarna ging hij erin liggen en bad voor haar. (Tabarani, *Mu'jam al-Kabir*, XXIV, 351-52; Hakim, III, 116-17)

De liefde, het respect en de dankbaarheid van de Profeet voor de zorg van zijn pleegmoeder zouden zeker een voorbeeld voor ons moeten zijn. Maar laten we niet vergeten hoe goed het voorbeeld is van zijn pleegmoeder's medeleven, zorg, opvoeding, zachte behandeling en vriendelijke woorden naar hem toe! Door moeite te doen en kostbare herinneringen achter te laten in de geest van een wees, won deze grote moeder de verering van een volk en ook de eeuwige goddelijke genade.

Laten we niet vergeten te vermelden dat ook vaders volwassen genoeg zouden moeten zijn om de kinderen van hun vrouw uit eerdere huwelijken op dezelfde manier te behandelen als hun eigen kinderen als ze gaan samenwonen.

Q - Kunt u ons enkele voorbeelden geven uit het leven van onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) die zijn omgang met kinderen illustreren?

De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) behandelde kinderen altijd met mededogen. Hij kuste hen en kamde hun haren met zijn vingers. Hij hield niet van mensen die geen genegenheid toonden aan kinderen; hij beschouwde hen als onbeleefd en hardvochtig.

Volgens het verslag van `A'isha (moge Allah tevreden met haar zijn) was de Profeet op een dag met zijn kleinzonen aan het spelen en hen aan het kussen. Een bedoeïen kwam naar hem toe en merkte op,

“Jullie (mensen) kussen de kinderen! Wij kussen ze niet.”

De Profeet (vrede zij met hem) zei: “Ik kan geen barmhartigheid in je hart stoppen nadat Allah het ervan heeft weggenomen.” (Bukhari, Adab, 22)

Bij een soortgelijke gelegenheid kuste de boodschapper (vzmh) zijn kleinzoon al-Hasan bin `Ali terwijl al-Aqra' bin Habis at-Tamim naast hem zat. Al-Aqra' zei: “Ik heb tien kinderen en ik heb nog nooit één van hen gekust.”

Allah's Boodschapper wierp hem een blik toe en zei: “Wie niet barmhartig is voor anderen, zal niet barmhartig behandeld worden.”

Als we lering trekken uit deze overleveringen, zien we dat de harten van moslims vol genegenheid, liefde en barmhartigheid moeten zijn jegens kinderen, die Allah's vertrouwen voor ons zijn. We moeten ons ook bewust zijn van waar en hoe we onze liefde en barmhartigheid moeten tonen.

Eens hield de Profeet zijn kleine kleinzoon op zijn schoot toen het kind op hem plaste. Umm Fadl (moge Allah tevreden met haar zijn) was geschokt en begon de jongen uit te schelden. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) hield haar tegen en zei: "Je doet mijn zoon pijn! Moge Allah je genadig zijn." Op deze manier gaf hij een sterk voorbeeld van het belang van het tolereren van de onopzettelijke overtredingen van kinderen.

Soms bad de Boodschapper van Allah terwijl zijn kleinzoons op zijn schoot zaten en soms liet hij ze op zijn rug klimmen terwijl hij zich proestte. Hij zei tegen de Metgezellen die zich ermee wilden bemoeien: "Laat de jongens zich vermaken."

Nogmaals, toen de Boodschapper van Allah een keer een kind hoorde huilen tijdens het formele gebed, verkortte hij het gebed zoveel mogelijk. Daarna zei hij tegen de gemeenschap: "Weten jullie niet dat hun gehuil mij verdrietig maakt?"

Anas (moge Allah tevreden met hem zijn), die de Profeet (vrede zij met hem) als jonge jongen diende, verhaalt:

Ik diende de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) tien jaar lang en bij Allah, hij heeft nooit één hard woord tegen me gezegd en hij heeft me nooit ergens over gevraagd waarom ik dat had gedaan, of waarom ik dat niet had gedaan.

(Bukhari, Sawm, 53; Manaqib, 23; Muslim, Fada'il, 82)

Kinderen die naast de Profeet opgroeiden werden getooid met bijzondere schoonheden en inzichten. Een ander voorbeeldig voorval is het verslag van Sahl bin Sa'd (moge Allah tevreden met hem zijn):

De Boodschapper van Allah kreeg iets te drinken aangeboden en dronk er wat van. Rechts van hem zat een jongen en links van hem zaten ouderen. Hij zei tegen de jongen: "Mag ik dit eerst aan deze oudere mensen geven?"

De jongen was erg wijs en zei: "Boodschapper van Allah! Ik zal mijn deel van jou niet afstaan aan iemand anders." Toen hij dat hoorde, plaatste de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) de beker in de hand van die jongen ten koste van de oudere Metgezellen. (Bukhari, Ashriba', 19)

In een ander verslag:

Op een dag dat de Profeet in het huis van zijn dochter Fatima verbleef, vroegen zijn kleinzonen, Hasan en Husayn, hem om wat water (moge Allah tevreden met hen allen zijn). Allah's boodschapper gaf het water eerst aan Hasan. Hieruit maakte Fatima op dat de Profeet meer van Hasan hield. De Bood-

schapper van Allah zei: “Nee, Hasan was de eerste die om water vroeg.” En toen voegde hij eraan toe: “Als het om geschenken gaat, behandel je kinderen dan gelijk. Als ik iemand had willen bevoorrechten boven anderen, dan had ik de voorkeur gegeven aan meisjes.” (Ibn Hanbal, I, 101; Ibn Hajar, al-Matalib al-’Aliya, IV, 69; Haythami, IV, 153)

Onze Profeet benadrukte het belang van discipline bij kinderen in veel van zijn uitspraken.

Geef traktaties aan je kinderen en voed ze goed op. (Ibn Maja, Adab, 3)

Een vader kan zijn kind geen beter geschenk geven dan een goede discipline. (Tirmidhi, Birr, 33)

Het is beter voor een moslim om zijn [of haar] kind te instrueren in zelfs maar één goede eigenschap, dan een flinke hoeveelheid voedsel te geven als aalmoes. (Tirmidhi, Birr, 33)

Wanneer een persoon sterft, komen al zijn daden tot een einde, behalve drie: liefdadigheid die terugkomt, kennis die voordeel brengt, of een vroom kind dat voor hem bidt. (Muslim, Wasiyya, 14; Tirmidhi, Ahkam, 36)

Tot de rechten van een kind op zijn [of haar] vader behoren een spiritueel betekenisvolle naam en goede manieren (Bayhaqi, Shu’ab al-Iman, VI, 401-02)

Een ieder die drie dochters heeft en voor hen zorgt, hen kleedt, hen barmhartigheid toont, helpt

bij hun huwelijken en hen daarna blijft helpen, zal zeker het Paradijs binnengaan. (Abu Dawud, Adab, 121; Ibn Hanbal, III, 97)

“Als iemand twee meisjes opvoedt tot volwassenheid in vriendelijkheid, dan zullen hij en ik op de Dag der Opstanding zo zijn” - en hij verstrengelde zijn vingers (om de mate van nabijheid tussen hem en die persoon aan te geven). (Muslim, Birr, 149; Zie ook Tirmidhi, Birr, 13)

Als iemand drie dochters heeft en geduldig met hen is en hen kleedt van zijn rijkdom, dan zullen zij voor hem een schild tegen het Vuur zijn. (Bukhari, Zakat, 10; Adab, 18; Muslim, Birr, 147; Zie ook Tirmidhi, Birr, 13)

Q - Zijn er andere Metgezellen die, zoals Anas, werden opgevoed door de Profeet?

Er zijn veel Metgezellen zoals Anas. ‘Ali (moge Allah tevreden met hem zijn) staat bovenaan de lijst. ‘Ali was een van de eerste neven van de Profeet. Hij vulde zijn ziel met wijsheid onder toezicht van de Boodschapper van Allah. ‘Ali werd de poort van kennis en de eerste schakel in de keten van soefimeesters, een geslacht dat zal doorgaan tot het einde der dagen.

‘Ali’s broer Ja’far al-Tayyar was een andere voorbeeldige manifestatie van liefde voor de Profeet en werd ook geestelijk opgevoed door hem.

Fatima, de dochter van de Boodschapper van Allah, werd de grote dame van de moslims. Vanwege haar hoge manieren en haar medelevende bescherming van haar gezegende vader, werd ze “de moeder van haar vader” genoemd. Een van haar zonen, Hasan, werd de kroon van het geslacht van Sayyids en de andere, Husayn, werd de kroon van het geslacht van Sharifs.

Mus`ab b. Umayr (moge Allah tevreden met hem zijn) weigerde de rijkdom van zijn heidense familie en gaf er de voorkeur aan om naast de Profeet te staan. Hij werd een weergaloos symbool van altruïsme en opoffering. Zijn liefde voor de Boodschapper van Allah was zo groot dat hij zelfs zijn leven voor hem gaf.

Usama b. Zayd werd aangesteld als bevelhebber van het moslimleger toen hij twintig jaar oud was.

Er zijn nog veel meer jonge Metgezellen die werden opgeleid door de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), maar ik denk dat deze voorbeelden genoeg zijn voor nu.

Q - Meneer, als u het niet erg vindt, zouden we ook graag wat herinneringen uit uw eigen kindertijd horen.

Iedereen bewaart natuurlijk veel verhalen uit zijn kindertijd. Sommige laten diepe sporen na. Ik wil graag een paar van mijn herinneringen delen.

Mijn kindertijd speelde zich af in Erenkoy. In die tijd waren er tuinen rond de huizen. Op de eerste verdieping van de huizen waren kamers voor het vermaak van gasten en hier vonden veel gezellige en levendige bijeenkomsten plaats.

De huizen waren vooral gevuld met gasten voor de vastendiners tijdens de maand Ramadan. Elke avond werden mensen van verschillende rangen en standen uitgenodigd voor deze *iftar-diners*. Na het eten kregen de gasten geschenken die algemeen bekend stonden als “tandhuur”. Afhankelijk van de gasten was het geschenk soms een stuk stof en soms een som geld in een envelop. Na het speciale Ramadan *tarawih* gebed werd er warme thee geserveerd en kletsten alle gasten over hun eigen wereld. Dat waren prachtige tijden van gezelligheid en het samenbrengen van harten.

Een ander prachtig iets in die tijd waren de relaties van de buren. Mensen behandelden hun buren als familie. Wij (ik bedoel de kinderen) verwarden vaak wie familie en wie buren waren. Rijke buren omarmden de behoeftigen met medeleven. Buurtbewoners kwamen samen in actie om te zorgen voor de noden van de armen en om de meisjes te helpen met hun huwelijksvoorbereidingen.

In die tijd was tuberculose een veel voorkomende epidemie. Er waren niet genoeg medicijnen. Buurtbewoners hadden medelijden met de zieke

mensen. Patiënten werden behandeld in ziekenhuizen in het bos, omdat dit de enige plek was waar ze frisse lucht konden inademen en zich beter konden voelen. Helaas kwam vroegtijdig sterven vaak voor. Medelevende buren gaven de patiënten voedsel, waarvan men geloofde dat het hun bloed versterkte.

De zieken bezoeken was het eerste wat een familie deed. Afhankelijk van hun financiële middelen namen ze soep of een dessert mee en hun bezoeken waren kort.

Begrafenissen waren vergelijkbaar. Er werd gebeden in een congregatie. Drie dagen lang werd er door de buren eten klaargemaakt voor het huishouden van de overledene.

Vijftig jaar geleden was een koelkast een zeldzaam apparaat. Om iets koel te houden, werd het in een pot gedaan en in een put neergelaten. Buren met een koelkast gaven hun buren 's avonds ijs. Het was de taak van de kinderen om het ijs naar de buren te brengen. Op deze manier werden ze al heel jong gewend aan altruïsme, liefdadigheid, solidariteit en het dienen van anderen.

In mijn kindertijd was de kust van Erenkoy niet zo druk. Er was een twee meter breed strand aan de kust. We maakten zandkastelen op het strand. Soms hadden we ruzie over de grenzen van onze kastelen. We gaven elkaar dan de schuld en zeiden: "Je bent over mijn grenzen gegaan - nee, je bent over de mijne

gegaan!”. Uiteindelijk kwam er een golf die al onze kastelen verwoestte. Als ik terugkijk, zie ik dat er weinig verschil is tussen de ruzies uit onze kindertijd en de ruzies van oudere mensen. Als mensen oud worden, worden ze slaven van egoïstische genoegens, maar uiteindelijk gaat alles met de golf van de laatste adem mee.

De spannendste dag was de dag waarop de *adhan* of de oproep tot het gebed werd teruggebracht van het Turks naar de oorspronkelijke Arabische vorm. Iedereen stond vroeg op om te luisteren naar de oproep voor het ochtendgebed. Die nacht was als de nacht van een feestdag.⁵ Het was als de dag waarop Bilal Habashi (moge Allah tevreden met hem zijn) de allereerste *adhan* ging reciteren. Het was alsof de ochtendbries de melodie van de *adhan* uit Medina droeg. Het horen van de *adhan* in zijn Arabische vorm was een vurig verlangen in de harten van onze mensen. Het horen ervan bracht het soort gevoel dat mensen voelen als ze terugkomen van een reis naar het buitenland. Moge Allah onze *adhan* en onze vlag, ons land en onze natie beschermen tegen allerlei gevaren. Moge Hij ons ver weg houden van alle soorten kwaad. *Amin!*

5. In de jaren 1930 en 1940 werd de *adhan* in het Turks geciteerd, maar na achttien jaar werd het teruggebracht naar de oorspronkelijke Arabische vorm op 16 juni 1950 door premier Adnan Menderes.

Q - Waren er persoonlijkheden die u beïnvloed hebben in uw kindertijd?

De twee grote figuren die mij in mijn jeugd het meest hebben beïnvloed, waren mijn vader en moeder. Daarnaast had ik ook een heel prettige omgeving.

Mijn moeder was als een engel. Bij elke gelegenheid inspireerde ze ons met liefde voor de vrienden van Allah. Ze versierde onze harten met spirituele schoonheden. Nadat ze haar tweede kind had gekregen, leerde ze de hele Qur'an uit haar hoofd. Haar bewondering en liefde voor de Edele Qur'an hebben mij altijd diep beïnvloed.

Mijn vader daarentegen (moge Allah zijn ziel zegenen) was een monumentale persoonlijkheid in mijn leven. Met zijn voorbeeldige liefde voor Allah, oprechtheid, vroomheid, manieren en waardigheid, was hij een man met verheven horizonden. In die tijd waren de Imam Hatip Hoge Scholen⁶ nog maar net opgericht en er waren niet veel mogelijkheden voor hun afgestudeerden. Toch schreef onze vader ons met veel plezier in op de Imam Hatip school. In ons laatste jaar verbleven we in de slaapzaal van de school. Onze leraren namen ons mee op schoolreisjes naar historische plaatsen, moskeeën en Ottomaanse paleizen. Zo leerden we wat onze voorgangers hadden gedaan voor de Islam en het land. Ze spoorden ons

6. Dit is een soort Turkse religieuze school.

altijd aan om een generatie te zijn die hun opvolgers waardig was. Van tijd tot tijd namen ze ons mee naar hedendaagse religieuze geleerden en stelden ons zo voor aan mannen met een hoge spiritualiteit.

Mijn vaders liefde voor de armen was als een grote zee. Als arme mensen zijn hulp accepteerden, bezocht hij hen in een sfeer van dankbaarheid. Als hij ze geld gaf, stopte hij het in een envelop waarop hij schreef: “Dank u dat u dit wilt aannemen”. Deze houding van geestelijke gratie en elegantie was het resultaat van het helpen van schepselen omwille van hun Schepper. Samen met mijn moeder maakte mijn vader eten klaar dat hij naar ziekenhuizen bracht. Ik was me er toen niet van bewust, maar deze uitingen van barmhartigheid maakten een prachtige indruk op mijn ziel. Kortom, mijn ouders waren een bron van barmhartigheid en zegen voor mij.

Veel van mijn andere herinneringen komen uit mijn jaren op de Imam Hatip school. We hadden veel geluk met onze leraren. We hadden de kans om veel onvergetelijke figuren te leren kennen. Hier zijn er een paar.

Celâleddin Öktem was een 70-jarige leraar die aan het Parkinson-syndroom leed. Ondanks zijn hoge leeftijd en zijn ziekte kwam hij regelmatig naar de les en gaf hij les als een 25-jarige.

Abdülkadir Keçeoğlu, die ook bekend stond als Yaman Dede, was een bekeerling van de Oosters-

Orthodoxe Kerk. Hij begon de les met tien of vijftien minuten Perzische grammatica; daarna reciteerde hij verzen uit Rumi's *Mathnawi*. De rest van de les interpreteerde hij de verzen terwijl hij tranen van spirituele extase vergoot. Diepe depressies vormden zich onder zijn ogen door zijn tranen. Zijn ziel was gevuld met liefde voor de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem). Als hem werd gevraagd hoeveel hij van Rumi hield, antwoordde hij: "Hoe zou ik niet van Rumi kunnen houden, mijn zoon! Hij nam mijn hand en leidde me naar de Profeet!" Vele jaren zijn sindsdien verstreken, maar de sporen die hij in onze zielen achterliet zijn nog vers. Zijn tranen bij het reciteren van de regels, "*Vrolijk ons op met je schoonheid, ik brand, Boodschapper van Allah!*" uit Rumi's beroemde gedicht, staan nog steeds voor mijn ogen.

Een andere leraar kwam 's ochtends om zeven uur naar school om onze maaltijden te bereiden. Weer een ander waarschuwde ons om ons eten niet te verspillen, maar om aan de ongelukkige mensen in de wereld te denken. Hij gaf ons dit advies op een heel vriendelijke en zachtvaardige manier.

Onze filosofieleraar, *Nurettin Topçu*, was echt bezorgd over het egoïsme en de zelfzuchtigheid van mensen in de moderne samenleving. Hij zag het Soefi pad als een remedie voor deze problemen. Hij riep altijd verbaasd uit: "Hoe kunnen deze mensen wegblijven van het soefisme?"

Een leraar gaf kalligrafielessen en voorzag de arme studenten uit eigen zak van inkt en rietpennen.

Een ander liep 's nachts door de slaapzaal en legde dekens over de studenten om ze warm te houden.

Weer andere leraren gaven na schooltijd bijlessen om de studenten te helpen een betere opleiding te krijgen.

Het belangrijkste dat al onze leraren ons probeerden te leren, was hoe we ons leven en onze bezittingen op de juiste manier konden gebruiken, op de manier van de Islam. Ze demonstreerden dit in hun eigen daden.

Sindsdien zijn er veertig jaar verstreken, maar de goede voorbeelden die zij voor ons achterlieten zijn nog steeds intact. Daarvoor bid ik altijd voor hen. Moge Allah tevreden met hen zijn! Nu is het onze beurt. Het is tijd om vandaag en morgen te verafvaaien. Dit is onze plicht en moge Allah ons succes schenken in onze plicht.

Q – Meneer, over vandaag gesproken, kunt u ons vertellen wat voor gevaren er op onze kinderen wachten? Wat is de verantwoordelijkheid van ouders in het licht van deze gevaren?

Eenzijdige opvoeding staat aan het hoofd van de gevaren die onze jeugd te wachten staan. Als materi-

ele opvoeding niet ondersteund wordt door spirituele discipline, zullen beide werelden van het kind geruïneerd worden. We moeten ons ervan bewust zijn dat een generatie die niet gevormd is voor spirituele kwaliteiten en schoonheden, geen geluk kan bereiken, zelfs als ze elk soort diploma in de wereld tot zich neemt. We kunnen veel erbarmelijke resultaten zien van zo'n eenzijdige opvoeding.

Dan zijn er nog de vele gevaarlijke verslavingen in de hedendaagse wereld. Degenen die hun leven ruïneren door drugs en degenen die hun eer niet beschermen maar in de krochten van de prostitutie vallen, zijn enkele van de ongelukkige voorbeelden. Zij laten ons zien wat voor gevaren onze kinderen te wachten staan. Als we die gevaren kunnen voelen, kunnen we ook zien dat hun genezing ligt in het plaatsen van geloof en goede zeden in de harten van de jongeren. Hoe kunnen harten die het licht van de openbaring niet dragen echt geluk vinden? In dit verband moeten we nadenken over de betekenis van deze regels van de Turkse dichter Mehmet Akif Ersoy:

O Heer! Geloof is de grootste essentie in het hart

Een hart zonder geloof is een last in de borst.

Onwetendheid in religieuze zaken is een verschrikkelijke duisternis. Mensen zijn vijanden van wat ze niet weten. Zich verwijderen van religie veroorzaakt spirituele achteruitgang en vernauwt de ho-

rizon van het hart. Het doodt de kracht van inzicht. Het berooft ons van de subtiliteiten en spirituele leiding van de Heilige Qur'an en de Soenna. Het zorgt ervoor dat we onze goddelijke essentie uit het oog verliezen en verandert de persoon in een zak huid gevuld met vlees en botten. En als gevolg daarvan wordt de mens een egoïstisch wezen.

Er is een bekend verhaal dat verteld wordt onder de gewone mensen in Turkije. Een vader merkt dat zijn zoon zwak is in religie en deugdzaamheid. Hij waarschuwt hem: “Je kunt geen man worden!” Maar de jongen gaat door in de richting die hij opging, gaat naar school en naar de universiteit en wordt uiteindelijk gouverneur van de provincie. Dan stuurt hij zijn bewakers om zijn vader naar zijn paleis te brengen.

Wanneer zijn vader verschijnt, schept hij op: “Kijk, pap! Je hebt me ooit verteld dat ik niet eens een man kon worden, maar ik ben gouverneur geworden!”

Zijn vader antwoordt droevig: “Mijn lieve zoon, ik heb niet gezegd dat je geen gouverneur kon worden. Ik zei dat je geen man kon worden. En als je echt een man was, zou je je vader nooit hierheen slepen. Dan zou je naar hem toe gaan.”

De situatie van zovelen van ons is dezelfde als die van de zoon in dit verhaal. Het verwaarlozen van spirituele discipline leidt ertoe dat we religie en

deugdzaamheid opgeven om materieel succes te verafgoden. Maar het verafgoden van materieel succes is geen wijsheid; het is domheid. Het is geen genezing, maar ziekte en onderdrukking. Het betekent onze spiritualiteit verdoven en de gemeenschap in een lijk veranderen. Het betekent mensen begraven onder stenen en aarde nog voordat ze dood zijn.

Om de eer en waardigheid van het mens-zijn te bereiken, moeten we acht slaan op de waarschuwingen van de Edele Qur'an. Allah de Almachtige verklaart Zijn grootste zegening aan de mensheid als volgt:

Allah de Almachtige onderwees de Qur'an. Hij schiep de mens en leerde hem helderheid... en de hemel, Hij verhief hem hoog en Hij richtte de Balans op.
(55:1-4, 7)

Onze Heer, die een balans in het universum schiep, informeert ons dat er beproeving en weging is, niet alleen in deze wereld maar ook in de volgende. Zowel het heden als het hiernamaals hebben weegschalen die iemands kwaliteit meten. Leven en dood zijn twee verschillende, maar onafscheidelijke en nauwkeurige maatstaven. Als we echt willen slagen, moeten al onze handelingen binnen de grenzen van deze maatstaven vallen en een voorbeeld zijn voor volgende generaties. In een ander vers wordt uitgedrukt dat:

Dus wie een atoomgewicht aan goeds heeft gedaan, zal het zien. En wie een gewicht van een atoom kwaad heeft gedaan, zal het zien. (99: 7-8)

Hoe achteloos zijn zij die lukraak blijven leven, zonder zelfevaluatie, terwijl het universum in perfecte maat is opgebouwd!

In het licht van het bovengenoemde vers uit Soera 55 van de Qur'an moeten we onze kinderen de wijsheid van de schepping, de tekst van de Edele Qur'an en de betekenis van het dienen van Allah de Almachtige uitleggen. Kortom, we moeten onze jeugd opvoeden om hun perfecte en waardige positie als mens te beschermen en de goddelijke balans niet te verstoren. Met de hulp van Allah kan een goed gezin met bekwame ouders dit bereiken.

Ouders die serieus nadenken over de toekomst van hun kinderen zullen deze taak zeker op zich nemen. Natuurlijk heb ik het niet alleen over hun toekomst in deze wereld, maar ook over hun eeuwige toekomst. Helaas brengen we vandaag de dag, om de wereldse vooruitzichten van jongeren te vergroten, vaak hun eeuwige toekomst in gevaar. Ouders tolereren veel verkeerde handelingen door te zeggen: "Wat kunnen we eraan doen? De toekomst van onze kinderen is belangrijker!" Dit soort houding leidt jongeren tot het begaan van zonden en rebellie tegen Allah (swt). Ondertussen, hoe meer we onze kinderen opvoeden volgens de principes van de Islam, hoe beter

de toekomst zal zijn die Allah de Almachtige voor hen bereidt. Dat is het geheim achter de uitbreiding van de Ottomaanse staat over meer dan 24 miljoen vierkante meter land. Dat is hoe goddelijke hulp deze mensen op veel verschillende momenten bereikte. Enkele van de laatste manifestaties van deze realiteit vonden plaats in de Turkse Onafhankelijkheidsoorlog en de Slag om de Dardanellen. Hoe mooi drukt Mehmet Akif dit uit:

De regels rechtstreeks uit de Qur'an halen

We moeten het tijdperk laten spreken over de Islam.

Daarom moeten we onze kinderen opvoeden met moraal, idealen en het rechte pad van de Qur'an. Dan zullen zij individuen zijn die heilzaam zijn voor zichzelf, hun land, hun gemeenschap en bovenal voor hun religie. Opnieuw legt Mehmet Akif dit uit in de volgende regels:

De ondergang van een verlaten land is gerechtvaardigd.

Het zal niet spiritueel verlaten worden als je er iets aan doet.

Zoals we al eerder zeiden, is de spirituele opvoeding die ten grondslag ligt aan nationale grootheid de verantwoordelijkheid van de ouders. We mogen niet vergeten dat, hoewel veel grote overwinningen, zoals de Onafhankelijkheidsoorlog en de Slag om de

Dardanellen, lijken op de ondernemingen van dappere soldaten, commandanten en martelaren. In feite zijn ze het werk van de ouders die deze soldaten opvoedden en naar het slagveld stuurden.

Q - Terwijl sommige gezinnen alles proberen om een kind te krijgen, willen anderen geen kinderen en doen er alles aan om er geen te krijgen. Is dit een gepaste actie?

Degenen die trouwen maar geen kinderen willen zonder geldige en absoluut noodzakelijke redenen en ze in de baarmoeder proberen te doden met bepaalde ingrepen, doden in feite de volgende generatie. Planten en dieren vertonen vele ongelooflijke en hardnekkige manieren om zich voort te planten. Hoe kunnen we redelijkerwijs de pogingen van menselijke wezens verklaren, die het beste van de schepping zijn, om hun eigen toekomst te vernietigen? Zelfs een slang verbergt zijn eieren op een veilige plek en beschermt ze. Wat jammer als het grootste schepsel het gevoel van barmhartigheid en mededogen van een slang mist!

In de Qur'an wordt het tafereel van de Dag des Oordeels als volgt weergegeven:

En wanneer het levend begraven vrouwelijk kind gevraagd wordt om welke zonde zij gedood werd...
(81:8-9)

Dit soort moord, dat zo'n veertienhonderd jaar geleden routinematig plaatsvond, is in de hedendaagse wereld van gedaante veranderd en begint zich te herhalen in de schandelijke vorm van abortus. Vandaag de dag proberen sommige ouders, zonder enige geldige reden behalve hun eigen egoïstische gemak en comfort, hun kinderen te aborteren. Het is alsof ze in een moordwedstrijd verwickeld zijn met de wilde mensen uit het tijdperk van de onwetendheid vóór de Islam, die het gebruikten om hun dochters levend te begraven. Ongeboren kinderen worden in de baarmoeder van de moeder in stukken gescheurd om niets. Voor alles is dit een vorm van ondankbaarheid voor een goddelijke zegen. Wie zal het zeggen? Misschien blijven degenen die deze misdaad begaan wel helemaal alleen op deze wereld; de kinderen die ze hebben zullen misschien geen hand uitsteken om hen te helpen. Ze zouden ook moeten nadenken over wat er gebeurd zou zijn als hun eigen ouders dezelfde ideeën over hen hadden gehad. Ze zouden nooit geboren zijn.

De pagina's van de geschiedenis tonen ons herhaaldelijk het trieste einde van degenen die hun leven slechts als fysieke lichamen leefden - degenen die geen geloof en religieuze gevoelens hadden, degenen die geen idealen hadden maar hun alledaagse verlangens bevredigden en degenen die alle menselijke eer en waardigheid verlieten.

Moge Allah (swt) ons zegenen en ons helpen om onze families op goedheid te stichten. Moge Hij ons prachtige nakomelingen schenken die zowel de moslims als de hele mensheid zullen dienen. *Amin!*

De Rol van Vrouwen in Islam en Opvoeding

*De waardigheid en kuisheid van vrouwen
verandert de samenleving in een Paradijs.
Generaties die in dat Paradijs opgroeien worden
de bron van vrede in de samenleving. Zo is een
rechtschapen vrouw als een kristallen
kroonluchter, die licht werpt in de familie.*

Q - Wat is de plaats van de vrouw in de Islam? In de hedendaagse wereld worden vrouwen door misleidende mooie woorden de straat op gejaagd op zoek naar geluk. Maar waar moeten vrouwen het geluk zoeken?

Allah de Almachtige schiep vrouwen emotioneel dieper en sterker dan mannen. Deze emotionele diepte is de natuurlijke vereiste voor de primaire taak van de vrouw, de bescherming en opvoeding van het menselijk nageslacht. Wanneer de waarde van deze goddelijke benoeming wordt genegeerd, wordt de aard van de vrouw verraden.

Vandaag de dag is er een valse competitie ontstaan tussen mannen en vrouwen. Maar concurrentie is in strijd met het ontwerp van menselijke wezens, die gemaakt zijn om met elkaar samen te werken. Wanneer de dienst van de vrouw als echtgenote en moeder niet gerespecteerd wordt, gaan vrede en rust thuis verloren; het sociale leven wordt door elkaar geschud; en individuen verliezen hun persoonlijkheid.

Omdat de fysieke en spirituele kenmerken van vrouwen en mannen niet identiek zijn, is het niet zinvol om te beweren dat ze praktisch en juridisch gelijk zijn. Het gaat niet om een letterlijke gelijkheid tussen de seksen, maar om een evenwichtige verdeling van rechten en verantwoordelijkheden.

Allah de Almachtige schiep een rechtvaardige verdeling van taken tussen mannen en vrouwen. Hij heeft hen verschillende maar complementaire familierollen toebedeeld. Als mannen en vrouwen materieel en geestelijk met elkaar verenigd zijn, ontstaat er een volwassenheid die past bij hun respectievelijke rollen en dan bereiken zowel het gezin als de samenleving vrede en rust.

De volwassenheid van een vrouw verschijnt wanneer zij de mooie eigenschappen die Allah (swt) haar geschonken heeft beschermt en ontwikkelt om diepte en verfijning in haar gezin te brengen. Als ze deze mogelijkheid uit het oog verliest en haar eigen werkelijke ervaring opgeeft voor wat anderen haar vertellen dat haar aard is, verliest ze haar waardigheid en verwoest ze haar sociale waarde. Langzaam worden gratie, zachtheid en oprechtheid onmogelijk voor iedereen en uiteindelijk gaat de samenleving meer op een woestijn lijken.

Maar als vrouwen in staat zijn om te leven volgens hun eigen authentieke ervaring en aard, kunnen ze de samenleving veranderen in een paradijs.

De vrouw is als een kristallen kroonluchter die licht werpt over de samenleving. Als we de bladzijden van de geschiedenis omslaan, zien we dat samenlevingen stijgen en dalen met de status van hun vrouwen. Als alleen de straat voor vrouwen een bron van geluk is, dan zullen de paden van het leven bezaaid zijn met glasscherven.

Het geluk van vrouwen ligt verborgen in de eerbied die hun familie hen toont. De beroemde uitspraak van de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) is cruciaal:

*Het paradijs ligt onder de voeten van moeders.*⁷
(Suyuti, Jami' al-Saghir, I, 125)

Deze onvoorwaardelijke oproep tot respect is het grootste nieuws voor moeders overal.

Een deugdzame moeder is de goddelijke omhelzing van barmhartigheid, de bron van de vreugde van haar gezin, het licht van plezier en verrukking en het brandpunt van het mededogen van elk gezinslid. Zij is de uitzonderlijke en zorgvuldig uitgekozen ma-

-
7. Een soortgelijke hadith gaat als volgt:
Een metgezel genaamd Jahima kwam naar de Profeet en zei: "O Boodschapper van Allah! Ik zou graag ten strijde trekken met het moslimleger. Ik ben hierheen gekomen om er met jou over te praten."
De Boodschapper van Allah vroeg hem: "Leeft jouw moeder nog?"
Hij zei: "Ja, ze leeft."
Toen zei de Boodschapper van Allah: "Dien dan je moeder, want het Paradijs ligt onder haar voeten." (Nasa'i, Jihad, 6)

nifestatie van de sleutelnamen van Onze Heer: “de Barmhartige” en “de Meedogenloze”.

Er is geen ander wezen dat zoveel bewondering en liefde verdient als onze moeders. Ze dragen ons negen maanden in hun buik, een paar jaar in hun armen en een leven lang in hun hart. En moeders die het huishouden en de opvoeding van kinderen op zich nemen, verdienen echt eindeloze liefde, diep respect en levenslange dankbaarheid.

Bestaat er een apparaat om de mate van eindeloze opoffering in het hart van onze moeder te meten? Ze at niet zodat wij zouden kunnen eten; ze kleepte zich niet zodat wij gekleed zouden kunnen zijn; ze sliep niet zodat wij ‘s nachts goed zouden kunnen slapen. Is het mogelijk om onze schulden te betalen aan onze moeders (en vaders) die er alles aan deden om ons niet gekwetst te zien?

Rumi zegt: “Wees voorzichtig met het recht van je moeder: maak haar de kroon op je hoofd. Als er geen weeën van moeders waren, zouden baby’s geen weg naar de wereld vinden.”

Abu Hanifa, een grote vriend van Allah en een rechtsgeleerde, weigerde rechter van Bagdad te worden om niet deel te nemen aan de onderdrukking van de regering. Kalief Abu Ja`far al-Mansur zette hem in de gevangenis en liet hem zweepslagen geven. Elke dag liet hij het aantal zweepslagen verhogen. Abu Hanifa maakte zich geen zorgen om de pijn

van de zweepslagen, maar om wat zijn moeder zou voelen als ze hoorde dat hij in de gevangenis zat. Hij stuurde een bericht naar zijn vrienden: "Laat mijn moeder alsjeblieft niet van mijn situatie horen. Ze zou het niet kunnen verdragen als ze van mijn lijden zou weten. Ze zou er kapot van zijn en ik kan het niet verdragen om haar verdrietig te zien." Abu Hanifa drukte hier een uitstekend voorbeeld uit van het medeleven van een moeder. Merk ook op dat zijn liefde voor zijn moeder zijn bezorgdheid over zijn eigen pijn verminderde.

Een ander voorbeeld wordt weergegeven in de uitspraak van Bahauddin Naqshband, "Laat degenen die ons graf willen bezoeken eerst het graf van onze moeder bezoeken."

Het was Abdurrahman Molla Jami', een andere Naqshi meester, die als eerste zei: "Hoe kan ik niet van mijn moeder houden? Ze droeg me negen maanden in haar buik, daarna een tijdje in haar armen en tenslotte een leven lang in haar hart."

Q - Wat is het belang van moeders in de opvoeding van de jongere generatie?

De toekomst van een land inschatten is geen wonder. Het volstaat om naar de toestand van de jeugd te kijken. In elk tijdperk van de geschiedenis hebben jongeren gezocht naar opwindning, naar een manier om hun energie te besteden. Deze zoektocht

is als de hartslag van een samenleving. Met andere woorden, elke natie krijgt vorm volgens de idealen en gevoelens van haar jeugd. Als de jeugd van een natie haar tijd en energie besteedt aan goede daden, dan wordt de toekomst van die natie veilig gesteld. Als de jeugd van een natie daarentegen haar tijd en energie besteedt aan egoïstische daden en de slaaf wordt van haar verlangens, dan gaat die natie in de richting van teleurstelling en verlies. Daarom moeten moeders in het bijzonder heel voorzichtig zijn in het opvoeden van de toekomstige generatie. Alle vrienden van Allah en de grote staatslieden uit de geschiedenis kregen hun eerste discipline van vrome moeders.

De beste voorbeelden van hoe dit werkt komen van de vrouwelijke Metgezellen. Zij leerden hun kinderen altruïsme en opoffering op elke mogelijke manier. Ze vulden ook de zielen van hun kinderen met liefde voor Allah (swt) en Zijn Boodschapper. Zo bewezen zij dat sterke naties ontstaan uit sterke families. En sterke families zijn op hun beurt het werk van rechtschapen vrouwen, die een spirituele opvoeding doormaken en hun kleingeestige verlangens uitbannen.

Q - Wat is de rol van Qur'anscholen in de opvoeding van meisjes? En wat zijn de belangrijkste kwesties die onderwijskundige aandacht vereisen in deze scholen?

Alle instellingen, vooral diegene die verantwoordelijk zijn voor spirituele opvoeding, zoals Qur'anscholen, moeten plaatsen van mededogen, altruïsme en dienstbaarheid zijn. Meer dan alleen maar informatie geven, moeten scholen studenten inspireren met liefde, barmhartigheid en de opwinning om anderen te dienen. Ongevoelige leraren die de kleine hartjes onder hun voogdij niet de vreugde van het geloof en de liefde voor de Qur'an kunnen laten voelen, hebben een zware verantwoordelijkheid. De scholen waar zij lesgeven behoren toe aan de hele moslingemeenschap en hun leerlingen zijn slechts aan hen toevertrouwd. Als zij hun leerlingen geen goed onderwijs kunnen geven, zijn zij aansprakelijk voor de rechten van deze leerlingen in het Hierna maals.

In de hedendaagse wereld, waar veel mensen verslaafd zijn aan materialisme, moeten Qur'anleraren gevoeliger zijn voor hun studenten. Ze moeten allereerst proberen om de harten van hun studenten te vullen met liefde en respect voor hun leraren. Voor dat ze zelfs maar beginnen met het onderwijzen van het alfabet van de Qur'an, zouden ze hun studenten moeten inspireren met de grootsheid en het belang van het studiewerk. Ze zouden de jonge harten van hun studenten moeten vullen met liefde voor Allah (swt) en Zijn Boodschapper. Ze zouden in staat moeten zijn om gratie en verfijning en de vele vari-

eteiten van schoonheid die aanwezig zijn in Islam te manifesteren door hun eigen zuivere harten.

Qur'anleraren die zich soms als rechters en soms als beulen gedragen en die hun autoriteit proberen te vestigen door middel van geweld en strenge gezichten, verspillen hun inspanningen. Zo'n houding is een grote vergissing. Er is in feite geen grotere fout te maken dan mensen af te keren van Qur'anonderwijs en daarmee hun leven te verduisteren.

Leraren en hun assistenten zouden moeten leren hoe ze de mensen op een volwassen manier van dienst kunnen zijn. Een volwassen dienaar heeft een hart vol wijsheid. Volwassen dienaren zijn barmhartig, altruïstisch en rechtschapen, evenals mensen van actie. Ze zijn vijanden van haat. Volwassen dienaren moeten ook in staat zijn om hun geloof en persoonlijkheid onder alle omstandigheden te beschermen en daarom een positief effect kunnen hebben op iedereen die om hen heen is.

Volwassen dienaren zijn in staat om hun hart vrij te houden van de liefde voor bezit, de liefde voor positie en de obsessie voor winst. Zoals het Soefi gezegde luidt:

Deze wereld wordt een paradijs door drie praktijken:

- liefdadigheid aanbieden met handen, tong en hart

- de dienaren van Allah (swt) te vergeven in plaats van te bekritisieren;
- de onderdrukking van onderdrukkers niet beantwoorden, maar hen helpen hun fouten te begrijpen en te corrigeren.

Volgens een ander Soefi-gezegde zijn goede mensen te vinden in de volgende drie groepen:

- Zij die niemand kwaad doen;
- Zij die te bescheiden zijn om hun goede kwaliteiten van anderen te horen;
- Zij die de schepping zien als een goddelijk vertrouwen en die naar schepselen kijken door de ogen van hun Schepper.

Net zoals scènes van bloemen en rozen zelfs de hardvochtigste persoon kunnen doen glimlachen, zo zouden de zielen van degenen die hopen de maatschappij te leiden geluk moeten verspreiden onder de mensen om hen heen. Zelfs de hardste en meest verachtelijke harten zouden bewogen moeten worden om wakker te worden en zich voor hen te verzachten.

Het voornaamste doel van Qur'anscholen voor meisjes zou de morele opvoeding van hun studenten moeten zijn in plaats van hun materiële opvoeding, omdat de belangrijkste moeders van morgen onder de afgestudeerden van deze scholen zullen zijn. Wanneer meisjes afstuderen, moeten ze in

staat zijn om de schoonheden van de Islam te tonen. Qur'ansholen moeten versierd zijn met de geesten van twee Fatima's.⁸

Q - Wie zijn deze twee Fatima's? Kunt u dat uitleggen, alstublieft?

De eerste Fatima is degene wiens deugden worden genoemd in Soera 76, verzen 8-11. Toen Hasan en Husayn (moge Allah tevreden met hen zijn) kinderen waren, werden ze erg ziek. Hun ouders 'Ali en Fatima (moge Allah tevreden met hen zijn) deden drie dagen vasten als gebed voor de gezondheid van de kinderen. Op de eerste dag, toen ze hun vasten wilden verbreken rond etenstijd, kwam er een arme man langs die vroeg: "Geef me alsjeblieft iets te eten, omwille van Allah!" Ze gaven hem al het eten dat op tafel stond. Daarna verbraken ze hun vasten met water.

Op de tweede dag kwam er een wees aan hun deur die vroeg: "Geef me alsjeblieft iets te eten, omwille van Allah!" Opnieuw gaven ze hem al het eten op tafel en verbraken hun vasten met water. Later begonnen ze het vasten van de volgende dag ook met niet meer dan water.

8. De auteur van dit boek, Osman Nuri Efendi, heeft meegewerkt aan de opening van vele Qur'ansholen voor jongens en meisjes. Daarom benadrukt hij het belang van goed gedrag bij leraren van de Qur'an en hoe belangrijk het is dat ze meelevend en liefdevol zijn.

Op de derde dag, rond dezelfde tijd, kwam er een slaaf aan hun deur die om eten vroeg. Opnieuw gaven ze hem al het voedsel op tafel en verbraken hun vasten met water. Toen werden de volgende verzen geopenbaard:

En zij geven uit liefde voor Hem voedsel aan de armen, de wezen en de gevangenen: "Voorwaar, wij vrezen van onze Heer een strenge, pijnlijke dag." Daarom zal Allah hen voor het kwade van die Dag behoeden en zal hen geluk en voorspoed brengen en Hij zal hen, omdat zij geduldig waren, met tuinen en zijde belonen.⁹

Er zijn drie dingen in deze verzen die onze aandacht zouden moeten trekken.

Ten eerste roepen ze ons op om in staat te zijn om de schepping door de ogen van de Schepper te zien en om in staat te zijn om de behoeftigen gelukkig te maken. In dit verband zegt Abu Bakr al-Warraq (moge Allah zijn ziel zegenen):

Degenen die geen aalmoezen geven moeten niet beweren dat zij het Paradijs zullen bereiken. Degenen die niet van de armen houden zouden niet moeten beweren dat zij van de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) houden. Beiden zijn leugenaars.

9. Dit is de oorsprong van 76:8-12, volgens Wahidi, p. 470; Zamakhshari, VI, 191-92; and Razi, XXX, 244).

Ten tweede, de verzen adviseren ons om onze liefdadigheid te geven voor het plezier van Allah de Almachtige alleen. 'Ali en Fatima (moge Allah tevreden met hen zijn) plachten te zeggen: "Wij verwachten niets terug. We verwachten geen dankbaarheid. We geven liefdadigheid alleen voor de tevredenheid van Allah de Almachtige." Wij zouden hetzelfde moeten doen en niets terug moeten verwachten van de dienaren van Allah.

Het derde wat opvalt is dat deze eerwaarde en voorbeeldige mensen zeggen: "*Wij vrezen voor de Dag des Oordeels.*" Dit is de staat van harten die gevuld zijn met ontzag voor Allah. Als Allah de Almachtige zulke oprechtheid en dienstbaarheid goedkeurt, antwoordt hij: "*Wij zullen hen beschermen tegen de ramspoed van die Dag.*"

Een ander voorbeeld dat de geestelijke wereld van onze eerste Fatima manifesteert is haar liefde en opoffering voor de Profeet.

Eens was de Profeet zijn gebed aan het opzeggen in de schaduw van de Ka'ba. Zijn grote vijand Abu Jahl kwam toevallig langs; hij was blij de Profeet alleen te zien. Abu Jahl en enkele andere leden van de Quraysh stam die bij hem waren stuurden onmiddellijk iemand om de buikinhoud van een pas geslachte kameel te halen. Toen de smerige ingewanden arriveerden, dumpten die ellendige mannen ze over de Profeet (vrede en zegeningen zij met

hem) terwijl hij zijn prostratie maakte. De oom van de Profeet `Abbas, die op dat moment geen moslim was, zag wat er zojuist gebeurd was, maar voelde zich niet in staat om tegen zijn stamgenoten in het geweer te komen. Op dat moment rende Fatima, die toen nog maar een jaar of negen, tien was, het heiligdom binnen en begon te worstelen om het dampende slachtafval van haar vader weg te trekken, terwijl ze de hele tijd huilde. De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) beëindigde zijn gebed en troostte haar.” (Zie Bukhari, *Salat*, 109, *Jihad*, 98, *Jizya*, 21; Muslim, *Jihad*, 107)

Fatima was zo dapper dat ze het tegen de afgodendienaars kon opnemen. Zelfs `Abbas, de oom van de Profeet, durfde dat niet, hoewel de Arabieren bekend staan om het brengen van offers voor hun familieleden. Fatima hield meer van Allah en Zijn Boodschapper dan van wat dan ook. Daarom wordt ze vaak *Umm Abiha* genoemd: “de moeder van haar vader.”

Onze tweede voorbeeldige Fatima is degene die `Umar (moge Allah tevreden met hem zijn) tegenhield toen hij op weg was om de Profeet te doden. Zij werd de reden voor `Umar's bekering tot de Islam. Op die dag reciteerde ze de Qur'an zo vroom dat een koelbloedig persoon als `Umar zachter werd, zodat hij uit medelijden begon te huilen.

Het is heel belangrijk voor de meisjes op deze scholen om de twee Fatima's als rolmodellen te nemen. Elk meisje zou vrijgevig en altruïstisch moeten zijn, haar daden omwille van Allah moeten verrichten en de Qur'an met vreugde en geestdrift moeten reciteren. Als onze meisjes op de twee Fatima's lijken, zullen ze in staat zijn om elk gewenst doel te bereiken.

Ook moeten we onze moeder 'A'isha (moge Allah tevreden met haar zijn) niet vergeten. Zij was de meest intelligente van de vrouwen van de Profeet en werd geaccepteerd als een van de zeven rechtsgeleerden onder de Metgezellen. Allah's Boodschapper (vrede en zegeningen zij met hem) zei over haar:

"Leer een derde van je religie van 'A'isha." (Daylami, II, 165/2828)

Daarom zou elke moslimvrouw ernaar moeten streven om lessen te nemen van de intuïtie, kuisheid en intelligentie van onze moeder 'A'isha.

Onze smeekbede aan onze Heer is om gezegend te worden met dochters die het hart van onze moeder Fatima hebben, de intelligentie en kuisheid van onze moeder 'A'isha en vooral het altruïsme en de trouw van onze moeder Khadija (moge Allah tevreden met hen allen zijn).

Amin!

Enkele Ottomaanse Voorbeelden

*De Ottomanen veroverden hun plaats in de
geschiedenis niet alleen omdat ze een magnifieke
staat waren, maar ook omdat ze een beschaving
van rijkdommen waren.*

Q - Meneer, kunt u ons enkele voorbeelden geven uit latere perioden van de islamitische geschiedenis? Hebben moslims in latere tijden de Islam beleefd zoals de Metgezellen deden?

De islam is een dynamische religie. Daarom zijn de schoonheden die in de begindagen bestonden tot op de dag van vandaag blijven voortleven, ook al zijn er enkele veranderingen geweest.

Voor al het tijdperk van de Ottomanen was als een tweede eeuw *'asr al-sa'ada*¹⁰. Onze voorgangers wedijverden met elkaar in het verrichten van goede daden. Ze hebben ons ook een van de beste voorbeelden van het gebruikelijke gezinsleven in de moslimgeschiedenis nagelaten. In dit opzicht is hun materiële en spirituele erfenis een onbetaalbare erfenis voor ons. Het Ottomaanse Rijk manifesteerde zich als een beschaving van liefdadige schenkingen. Hierdoor respecteerde de hele wereld het en speel-

10. *'Asr al-Sa'ada*, "het tijdperk van geluk", is een term die gebruikt wordt voor de vroegste jaren van de islam.

de het een zeer lange rol in de geschiedenis van de mensheid.

Q - Er zijn veel instellingen opgericht door Ottomaanse koninginnen, prinsessen en andere dames uit het paleis. Kunt u ons hier wat informatie over geven?

Het is opmerkelijk dat 1.400 van de 26.300 bevestigde vrome stichtingen werden opgericht door eminente vrouwen. Onder hen zijn verschillende instellingen gebouwd door *Nur Banu Valide Sultan*¹¹ aan zowel de Anatolische als de Europese kant van Istanbul. De Uskudar Atik Valide Moskee met zijn gaarkeuken, zijn college, zijn ziekenhuis en zijn dubbele badhuis is zeker een vermelding waard.

-
11. De officiële bijnaam voor de vrouwelijke leden van de Ottomaanse dynastie was Sultan Efendi. De titel betekende dat de vader van een vrouw of de sultan zelf was of een van de zonen van de sultan. Als zo'n vrouw trouwde met iemand buiten de dynastie, werden hun dochters aangesproken als Hanım Sultan en hun zonen als Beyzade; de moeders zelf werden Sultanzade genoemd. Als beyzades of sultanzades trouwden met iemand buiten de keizerlijke familie, werden hun kinderen niet beschouwd als deel van de keizerlijke familie. Aan de andere kant, als de moeders van sultans niet uit de keizerlijke familie kwamen - wat meestal niet het geval was - dan was hun officiële bijnaam Valide Sultan. De vrouwen van een sultan werden Kadın Efendi genoemd. Als er meer dan één vrouw was, dan werden er rangtelwoorden toegevoegd voor de epitheton.

Een andere filantropische keizerlijke dame was *Mâhpeyker Kösem Vâlide Sultan*. Zij legde de fundamente van de Nieuwe Moskee. Ze bouwde ook de Üsküdar Çinili Moskee, evenals een school, een fontein, een hadith college en een dubbel badhuis ernaast. Daarnaast gaf ze opdracht voor de moskee in de wijk Anadolu Kavağı kruispunt. Haar schenkingen om arme en weesmeisjes te helpen trouwen zijn zeer beroemd en er zijn nog vele andere.

Zelfs *Kösem Sultan*, die bekend staat onder de Valide Sultans om haar temperament, nam haar plaats in onder de figuren van barmhartigheid en mededogen door haar schenkingen. Hoewel ze de fundamente van de Nieuwe Moskee legde, was haar leven niet lang genoeg om het af te maken. De eer van het afmaken van die moskee kwam toe aan *Hatice Turhan Sultan*, die ook andere vrome daden zoals scholen, colleges, gaarkeukens, bibliotheken en fontein en op haar naam had staan. Het is de moeite waard om te vermelden dat ze tijdens de maand Ramadan en op andere heilige avonden honingsiroop uit de bergen liet aanvoeren en deze na het gebed aan de congregatie aanbood. Zelfs de soort honing die gebruikt moest worden stond in haar schenkingsakten. In die tijd kwam de beste kwaliteit honing uit de stad Atina in Rize. In de schenkingsakte stond dat dit type honing gekocht moest worden, hoe duur het ook was. Dit detail laat zien hoe gevoelig en fijn de diensten van liefdadigheidsinstellingen vaak waren.

Deze dame liet zeer rijke middelen na voor de continuïteit van de dienstverlening van haar schenkingen en stelde 116 werknemers in loondienst aan voor het beheer van de schenkingen.

Pertevniyâl Vâlîde Sultan schonk de Valide Moskee in Aksaray en de Ya Vedud Moskee. Ze gaf ook opdracht voor een bibliotheek, een fontein en een school.

Hoewel ze talloze instellingen oprichtte, waaronder de twee Selatin Moskeeën of Koninklijke Moskeeën (een in Edirnekapi en een in Uskudar), was *Mihrimah Sultan* een zeer bescheiden persoon. Hier is het beste voorbeeld waaruit haar bescheidenheid blijkt.

Vers water werd heel lang geleden naar Mekka en 'Arafat gebracht door Harun al-Rashid's vrouw *Zubayda Hanım*. Tegen de tijd dat Sultan Suleiman regeerde, waren de kanalen echter kapot en verroest. Toen Mihrimah Sultan van de situatie hoorde, ging ze naar haar vader, Sultan Suleiman de Prachtige, en vroeg dat de oude waterkanalen zouden worden gerepareerd - in naam van een anonieme schenker - door de hoofdarchitect van de Sultan, de beroemde Sinan. Ze doneerde al haar sierraden voor de uitgaven. Sinan verdween een tijdje nadat hij de funderingen van de Suleymaniye Moskee in Istanbul had gelegd. De reden voor zijn verdwijning was niet bekend. Een speculatie was dat hij wegging zodat

de fundering van de moskee zou kunnen bezinken. Maar de echte reden was om de waterkanalen voor de Bron van Zubayda te repareren. Deze missie bleef geheim vanwege de wens van de weldoener.

Een andere bekende liefdadige koningin-moeder was *Bezmiâlem Vâlide Sultan*, die verschillende monumentale liefdadigheidswerken naliet. Van de moskeeën die ze liet bouwen, is de grootste de Valide Moskee naast het Dolmabahce Paleis. De wereldberoemde Galatabrug kan ook worden genoemd onder haar schenkingen.

De schenking die ze deed in Damascus is ook erg belangrijk. Twee van haar taken waren het vervoeren van vers water van Damascus naar pelgrims en het vervangen van huishoudelijke artikelen die door dienstmeisjes waren gebroken, om de trots en waardigheid van de dienstmeisjes te beschermen.

Een andere opmerkelijke stichting van *Bezmiâlem Vâlide Sultan* is het Ghuraba-i Muslimin Ziekenhuis, dat werd gebouwd door een aanzienlijke donatie uit haar privévermogen. Dit monument, met moskee en fontein, begon zijn dienst in 1843 en biedt sindsdien genezing aan arme leden van de moslim-gemeenschap.

Deze koninginnen en prinsessen hechtten het grootste belang aan water. Ze richtten overal in Mekka, 'Arafat en Istanbul fontein en fontein in. Ze bouwden aquaducten die nog steeds overeind staan en herstel-

den waterkanalen die de hele stad Istanbul lange tijd van overvloedig water voorzagen.

Onze voorouders richtten oprecht talrijke vrome stichtingen op, waarvan ze baden dat ze de mensen tot aan de Dag des Oordeels zouden dienen. Deze stichtingen voorzagen niet alleen in de behoeften van mensen in hun tijd: de meeste van hen bieden nog steeds hun diensten aan de mensheid aan op elk gebied van sociaal welzijn. Zij zijn tekenen van het geloof, de nobelheid en de voortdurende liefdadigheid van onze voorouders en zij zullen hiervoor altijd herinnerd worden.

O Allah! Reken ons tot de toegewijde moslims die de schepping dienen uit liefde voor de Schepper en die Uw vertrouwen naar behoren behartigen.

Amin!

EPILOOG

Het gezinsleven, dat begon met de schepping van de mens, is een spiegel die vooraf de resultaten van onze eeuwige reis weerspiegelt. Want het gezin is de eerste school waar iemands emoties, wil, verstand en ziel worden opgevoed. Het is de plaats van onze eerste liefde, ons eerste delen, ons eerste geluk en ons eerste paradijs op aarde.

Daarom behoort een gezegend thuis tot de hoogste goederen. Thuis moet worden teruggebracht naar zijn oorspronkelijke staat als het centrum van ons leven. Hoewel we de kleinste gunsten van de mensen buiten ons huis met grote waardering erkennen, mogen we de opofferingen en goedheid binnen die muren niet vergeten. Laat de eenheid van het gezin niet omslaan in verveling; moge echtgenoten elkaar altijd waarderen. Sterker nog, moge onze familierelaties in waarde toenemen naarmate de tijd verstrijkt, zoals de prachtige liefdadigheidsmonumenten van weleer.

We moeten ons begrip van het hele idee van thuis herzien. Het huis van een gelovige mag geen

hotel zijn, of een plek waar allerlei soorten achte-loosheid worden begaan. Het zou een tuin van de ziel moeten zijn waar bloemen van liefde, genegenheid, delen en dienstbaarheid worden gekweekt. Als we zulke gezinnen in deze wereld kunnen bereiken, kunnen we eeuwig geluk bereiken in het Hierna-maals.

Met andere woorden, onze huizen moeten plaatsen zijn waar familieleden van elkaar houden en elkaar steunen, zodat we niet van elkaar weglopen *op de dag dat een man zijn broeder, zijn moeder en vader en zijn echtgenote en kinderen zal ontvluchten*.¹² *We zouden moeten nadenken over wat voor soort levensstijl ons naar zo'n niveau van spirituele volwassenheid zou kunnen leiden.*

In een hadith zegt de Profeet (vrede en zegenin-gen zij met hem):

Mensen sterven in overeenstemming met hoe ze leven en worden opgewekt in overeenstemming met hoe ze sterven. (Munawi, *Fayd al-Qadir*, V, 663)

Als we sterke familiebanden en hechtingen creëren op basis van de principes die in dit werk worden besproken, dan zullen onze huizen een eeuwige beloning worden, evenals een basis voor het bouwen van goedheid, rust en grootsheid in onze hele samenleving.

12. Qur'an 80:34-6

Lieve Heer! Zegen ons met zulke huizen. Trek deze grote natie en haar jeugd naar het eeuwige geluk in dit gezegende land. Dat we een dapper volk mogen grootbrengen, dat lijkt op degenen die ons voorgingen! Amin!

Amin!

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	5
Huwelijk en Gezin in de Islam.....	9
Vrouwen in het Gezin: Aandachtspunten	45
Mannen in het Gezin: Aandachtspunten	63
Gezamenlijke Verantwoordelijkheden in het Gezin.....	81
Over Kinderdiscipline.....	99
De Rol van Vrouwen in Islam en Opvoeding.....	137
Enkele Ottomaanse Voorbeelden.....	153
Epiloog	161

